

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ ПРОПОЗИЦІЙ

до проєкту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення правових засад діяльності Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини»

Чинна редакція статті	Пропонована редакція статті
Закон України «Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини»	
<p>Стаття 1. Парламентський контроль за додержанням конституційних прав і свобод людини і громадянина</p> <p>Парламентський контроль за додержанням конституційних прав і свобод людини і громадянина та захист прав кожного на території України і в межах її юрисдикції на постійній основі здійснює Уповноважений Верховної Ради України з прав людини (далі - Уповноважений), який у своїй діяльності керується Конституцією України, законами України, чинними міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.</p>	<p>Стаття 1. Парламентський контроль за додержанням конституційних прав і свобод людини і громадянина</p> <p>Парламентський контроль за додержанням конституційних прав і свобод людини і громадянина та захист прав кожного на території України і в межах її юрисдикції на постійній основі здійснює Уповноважений Верховної Ради України з прав людини (далі - Уповноважений), який у своїй діяльності керується Конституцією України, законами України, чинними міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також загальновизнаними нормами міжнародного права і міжнародного звичаєвого права в сфері прав людини.</p>
<p>Стаття 2. Сфера застосування Закону</p> <p>Сферою застосування Закону є відносини, що виникають при реалізації прав і свобод людини і громадянина між громадянином України, незалежно від місця його перебування,</p>	<p>Стаття 2. Сфера застосування Закону</p> <p>Сферою застосування Закону є відносини, що виникають при реалізації прав і свобод людини і громадянина, в тому числі в сфері державного управління, між громадянином</p>

<p>іноземцем чи особою без громадянства, які перебувають на території України, та органами державної влади, органами місцевого самоврядування та їх посадовими і службовими особами.</p> <p>Дія цього Закону також поширюється на відносини, що виникають між юридичними особами публічного та приватного права, а також фізичними особами, які перебувають на території України, у випадках, передбачених окремим законом.</p>	<p>України, незалежно від місця його перебування, іноземцем чи особою без громадянства, які перебувають на території України, та державними органами, органами місцевого самоврядування та їх посадовими і службовими особами.</p> <p>Дія цього Закону також поширюється на відносини, що виникають між юридичними особами публічного та приватного права, а також фізичними особами, які перебувають на території України, у випадках, передбачених окремим законом.</p>
<p>Стаття 3. Мета парламентського контролю за додержанням конституційних прав і свобод людини і громадянина</p> <p>Метою парламентського контролю, який здійснює Уповноважений, є:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) захист прав і свобод людини і громадянина, проголошених Конституцією України, законами України та міжнародними договорами України; 2) додержання та повага до прав і свобод людини і громадянина суб'єктами, зазначеними у статті 1 цього Закону; 3) запобігання порушенням прав і свобод людини і громадянина або сприяння їх поновленню; <p><i>Відсутня</i></p> <p><i>Відсутня</i></p>	<p>Стаття 3. Мета парламентського контролю за додержанням конституційних прав і свобод людини і громадянина</p> <p>Метою парламентського контролю, який здійснює Уповноважений, є:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) захист прав і свобод людини і громадянина, проголошених Конституцією України, законами України та міжнародними договорами України; 2) додержання та повага до прав і свобод людини і громадянина суб'єктами, зазначеними у статті 2 цього Закону; 3) запобігання порушенням прав і свобод людини і громадянина або сприяння їх поновленню; 4) захист прав та забезпечення найкращих інтересів дитини; 5) додержання принципів належного адміністрування в державному управлінні;

<p>4) сприяння приведенню законодавства України про права і свободи людини і громадянина у відповідність з Конституцією України, міжнародними стандартами у цій галузі;</p> <p>5) поліпшення і подальший розвиток міжнародного співробітництва в галузі захисту прав і свобод людини і громадянина;</p> <p>6) запобігання будь-яким формам дискримінації щодо реалізації людиною своїх прав і свобод;</p> <p>7) сприяння правовій інформованості населення та захист конфіденційної інформації про особу.</p>	<p>6) сприяння приведенню законодавства України про права і свободи людини і громадянина у відповідність з Конституцією України, міжнародними стандартами у цій галузі;</p> <p>7) поліпшення і подальший розвиток міжнародного співробітництва в галузі захисту прав і свобод людини і громадянина;</p> <p>8) запобігання будь-яким формам дискримінації щодо реалізації людиною своїх прав і свобод;</p> <p>9) сприяння правовій інформованості населення та захист конфіденційної інформації про особу.</p>
<p>Стаття 4. Правовий статус Уповноваженого Уповноважений є посадовою особою, статус якої визначається Конституцією України, цим та іншими законами України.</p> <p>Уповноважений здійснює свою діяльність незалежно від інших державних органів та посадових осіб. Діяльність Уповноваженого доповнює існуючі засоби захисту конституційних прав і свобод людини і громадянина, не відміняє їх і не тягне перегляду компетенції державних органів, які забезпечують реалізацію, захист і поновлення порушених прав і свобод.</p> <p>Повноваження Уповноваженого не можуть бути припинені чи обмежені у разі закінчення строку повноважень Верховної Ради України або її розпуску (саморозпуску), введення воєнного або надзвичайного стану в Україні чи в</p>	<p>Стаття 4. Правовий статус Уповноваженого Уповноважений є посадовою особою, статус якої визначається Конституцією України, цим та іншими законами України.</p> <p>Уповноважений є незалежним у здійсненні парламентського контролю за додержанням конституційних прав і свобод людини і громадянина. Діяльність Уповноваженого доповнює існуючі засоби захисту конституційних прав і свобод людини і громадянина, не відміняє їх і не тягне перегляду компетенції державних органів та органів місцевого самоврядування, які забезпечують реалізацію, захист і поновлення порушених прав і свобод.</p> <p>Повноваження Уповноваженого не можуть бути припинені чи обмежені у разі закінчення строку повноважень Верховної Ради України або її розпуску (саморозпуску),</p>

<p>окремих її місцевостях.</p> <p>Уповноважений має печатку із зображенням малого Державного Герба України та своїм найменуванням.</p> <p>Місцезнаходженням Уповноваженого є столиця України - місто Київ.</p>	<p>введення воєнного або надзвичайного стану в Україні чи в окремих її місцевостях.</p> <p>Уповноважений має печатку із зображенням малого Державного Герба України та своїм найменуванням.</p> <p>Місцезнаходженням Уповноваженого є столиця України - місто Київ.</p>
<p style="text-align: center;">Розділ II</p> <p style="text-align: center;">ПРИЗНАЧЕННЯ НА ПОСАДУ, ЗВІЛЬНЕННЯ З ПОСАДИ ТА ПРИПИНЕННЯ ПОВНОВАЖЕНЬ УПОВНОВАЖЕНОГО ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ З ПРАВ ЛЮДИНИ</p>	<p style="text-align: center;">Розділ II</p> <p style="text-align: center;">ПРИЗНАЧЕННЯ НА ПОСАДУ, ЗВІЛЬНЕННЯ З ПОСАДИ ТА ПРИПИНЕННЯ ПОВНОВАЖЕНЬ УПОВНОВАЖЕНОГО ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ З ПРАВ ЛЮДИНИ</p>
<p>Стаття 5. Вимоги до кандидата на посаду Уповноваженого та призначення на посаду Уповноваженого</p> <p>Уповноважений призначається на посаду і звільняється з посади Верховною Радою України таємним голосуванням шляхом подання бюлетенів.</p> <p>Уповноваженим може бути призначено громадянина України, який на день обрання досяг 40 років, володіє державною мовою відповідно до рівня, визначеного Національною комісією зі стандартів державної мови, має високі моральні якості, досвід правозахисної діяльності та протягом останніх п'яти років проживає в Україні.</p> <p><i>Відсутня</i></p>	<p>Стаття 5. Вимоги до кандидата на посаду Уповноваженого</p> <p>Уповноваженим може бути призначено громадянина України, який на день обрання досяг 35 років, володіє державною мовою відповідно до рівня, визначеного Національною комісією зі стандартів державної мови, має вищу освіту, відповідний професійний досвід, у тому числі у сфері захисту прав та свобод людини і громадянина впродовж щонайменше десяти років, має високі моральні якості та впродовж останніх п'яти років проживає в Україні.</p> <p>Не може бути призначено Уповноваженим особу, яка має непогашену або незняту судимість за вчинення кримінального правопорушення, крім реабілітованої,</p>

<p>Стосовно осіб, які претендують на зайняття посади Уповноваженого, за їх письмовою згодою проводиться спеціальна перевірка в порядку, встановленому Законом України "Про запобігання корупції".</p> <p>Особи, які претендують на зайняття посади Уповноваженого, до призначення на відповідну посаду подають декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, відповідно до Закону України "Про запобігання корупції".</p> <p>Не може бути призначено Уповноваженим особу, яка має не погашену або не зняту судимість за вчинення злочину, крім реабілітованої, або на яку протягом останнього року накладалося адміністративне стягнення за вчинення правопорушення, пов'язаного з корупцією.</p> <p>Уповноважений призначається строком на п'ять років, який починається з дня складення ним присяги на пленарному засіданні Верховної Ради України.</p> <p>На Уповноваженого поширюється дія Закону України "Про запобігання корупції".</p>	<p>та/або має громадянство іншої держави.</p> <p><i>Виключити</i></p> <p>На Уповноваженого поширюється дія Закону України "Про запобігання корупції".</p>
<p>Стаття 6. Порядок висування кандидатури на посаду Уповноваженого</p> <p>Пропозиції щодо кандидатур(и) на посаду Уповноваженого вносять Голова Верховної Ради України або</p>	<p>Стаття 6. Порядок висування кандидатури на посаду Уповноваженого</p> <p>Пропозиції щодо кандидатур(и) на посаду Уповноваженого можуть бути внесені Головою Верховної Ради</p>

не менше однієї четвертої народних депутатів України від конституційного складу Верховної Ради України. Відповідний комітет Верховної Ради України за результатами спеціальної перевірки, передбаченої [статтею 5](#) цього Закону, подає Верховній Раді України свої висновки щодо кожної кандидатури на посаду Уповноваженого, відповідності її вимогам, передбаченим цим Законом, та про відсутність причин, які б перешкождали зайняттю нею цієї посади.

Висування кандидатури для призначення на посаду Уповноваженого здійснюється у двадцятиденний строк з наступного дня після:

- 1) набрання чинності цим Законом;
- 2) закінчення строку, на який було призначено Уповноваженого, або припинення його повноважень чи звільнення;
- 3) оголошення результатів голосування, якщо Уповноваженого не було призначено.

~~Голосування проводиться під час пленарних засідань Верховної Ради України бюлетенями для таємного голосування, але не раніше як через десять днів і не пізніше ніж через двадцять днів після закінчення строку для висування кандидатів для участі у виборах.~~

~~Призначеним вважається той кандидат, за якого проголосувала більшість народних депутатів України від конституційного складу Верховної Ради України, про що приймається постановою.~~

~~Якщо на посаду Уповноваженого було висунуто більше~~

України, або не менше ніж тридцятьма народними депутатами України, або громадськими об'єднаннями, науковими установами, професійними організаціями в сфері захисту прав людини.

Висування кандидатури для призначення на посаду Уповноваженого здійснюється:

- 1) не раніше ніж за тридцять календарних днів і не пізніше ніж за десять днів до закінчення строку, на який було призначено Уповноваженого;**
- 2) у двадцятиденний строк з наступного дня після припинення його повноважень чи звільнення;**
- 3) у десятиденний строк з моменту оголошення результатів голосування, якщо Уповноваженого не було призначено.**

Виключити

~~ніж два кандидати і жодного з них не було призначено; Верховна Рада України проводить повторне голосування по двох кандидатах, які отримали найбільшу кількість голосів.~~

~~Повторне голосування з призначення Уповноваженого проводиться в порядку, визначеному цією статтею.~~

~~У разі якщо жоден із кандидатів на посаду Уповноваженого не набрав необхідної кількості голосів, знову проводиться висунання кандидатур для призначення на посаду Уповноваженого.~~

Відсутні

Про початок процедури висунання кандидатів на посаду Уповноваженого апарат Верховної Ради України повідомляє не пізніше ніж за 20 днів до першого дня висунання кандидатів шляхом розміщення оголошення на офіційному сайті Верховної Ради України, а також через інші інформаційні канали.

Відповідний комітет Верховної Ради України, до предмету відання якого відносяться питання діяльності Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини (далі - Комітет), не пізніше ніж за 60 днів до закінчення строку, на який було призначено Уповноваженого, або впродовж 10 днів з моменту припинення повноважень чи звільнення Уповноваженого, утворює комісію для оцінки професійних якостей осіб, які висунуті на посаду Уповноваженого, проведення попереднього відбору та надання відповідних рекомендацій Верховній Раді України щодо призначення Уповноваженого (далі - конкурсна комісія).

	<p>До складу конкурсної комісії включаються представники громадських об'єднань, в тому числі правозахисних організацій, які систематично здійснюють захист прав людини і основоположних свобод, мають досвід співпраці із міжнародними правозахисними організаціями; представники наукового експертного середовища, та народні депутати України - представники відповідного Комітету.</p> <p>Чисельний склад конкурсної комісії не може перевищувати 15 осіб. Порядок утворення конкурсної комісії та її діяльності визначається Положенням, яке затверджується Комітетом. Персональний склад конкурсної комісії затверджується Комітетом.</p> <p>За результатом розгляду конкурсною комісією кандидатур, поданих на посаду Уповноваженого, вона приймає рішення рекомендувати Верховній Раді України не більше трьох кандидатів на посаду Уповноваженого.</p> <p>Рішення конкурсної комісії має бути затверджено Комітетом протягом п'яти робочих днів з дати його прийняття та надане народним депутатам не пізніше як за три дні до розгляду Верховною Радою України питання про призначення на посаду Уповноваженого.</p>
<p><i>Відсутня</i></p>	<p>Стаття 6-1. Порядок призначення на посаду Уповноваженого</p> <p>Уповноважений призначається на посаду і звільняється з посади Верховною Радою України таємним</p>

голосуванням шляхом подання бюлетенів.

Голосування проводиться під час пленарного засідання Верховної Ради України не раніше ніж через двадцять днів і не пізніше ніж через шістдесят днів після закінчення строку для висування кандидатур на посаду Уповноваженого.

Призначеним вважається той кандидат, за якого проголосувала більшість народних депутатів від конституційного складу Верховної Ради України, про що приймається постанова.

Якщо на посаду Уповноваженого було висунуто більше ніж два кандидати і жодного з них не було призначено, Верховна Рада України проводить повторне голосування по двох кандидатах, які отримали найбільшу кількість голосів.

У разі якщо жоден із кандидатів на посаду Уповноваженого не набрав необхідної кількості голосів, проводиться повторне висування кандидатур в порядку, встановленому цим Законом.

Уповноважений призначається строком на п'ять років, який починається з дня складення ним присяги на пленарному засіданні Верховної Ради України. Одна й та сама особа може обіймати посаду Уповноваженого не більше двох строків поспіль.

Уповноважений, строк призначення якого закінчився, продовжує виконувати повноваження до дня складання присяги новим Уповноваженим.

<p>Стаття 8. Несумісність посади Уповноваженого</p> <p>Уповноважений не може мати представницького мандата, обіймати будь-які інші посади в органах державної влади, виконувати іншу оплачувану чи неоплачувану роботу в органах державної влади, органах місцевого самоврядування, об'єднаннях громадян, на підприємствах, в установах, організаціях незалежно від форми власності, крім викладацької, наукової або іншої творчої діяльності.</p> <p>Він не може бути членом будь-якої політичної партії.</p> <p>За наявності обставин, зазначених у частинах першій та другій цієї статті, Уповноважений повинен їх усунути протягом десяти днів після його призначення. До усунення зазначених обставин він не може скласти присяги.</p> <p>Якщо обставини, зазначені у частинах першій та другій цієї статті, виникли під час діяльності Уповноваженого, вони повинні бути усунені протягом десяти днів з дня, коли про це стало відомо.</p> <p>У разі неможливості усунути їх протягом десяти днів Уповноважений зобов'язаний зробити у зазначений строк заяву про відмову виконувати будь-які інші доручення чи повноваження, крім тих, що належать Уповноваженому.</p> <p>Якщо протягом зазначеного строку Уповноважений не виконає встановлених вимог, його повноваження припиняються і Верховна Рада України зобов'язана звільнити</p>	<p>Стаття 8. Несумісність посади Уповноваженого</p> <p>Уповноважений не може мати представницького мандата, обіймати будь-які інші посади в державних органах та органах місцевого самоврядування, виконувати іншу оплачувану чи неоплачувану роботу в державних органах, органах місцевого самоврядування, об'єднаннях громадян, на підприємствах, в установах, організаціях незалежно від організаційно-правової форми та форми власності, крім викладацької, наукової або іншої творчої діяльності.</p> <p>Він не може бути членом будь-якої політичної партії.</p> <p>За наявності обставин, зазначених у частинах першій та другій цієї статті, Уповноважений повинен їх усунути в строк не пізніше 15 робочих днів після його призначення. До усунення зазначених обставин він не може скласти присяги.</p> <p><i>Виключити</i></p> <p><i>Виключити</i></p> <p>Якщо впродовж зазначеного строку Уповноважений не виконає встановлених вимог, визначених у частинах першій та другій цієї статті, його повноваження припиняються і</p>

<p>його з посади. Нове висування кандидатур і призначення Уповноваженого здійснюються за процедурою, передбаченою статтею 6 цього Закону.</p>	<p>Верховна Рада України зобов'язана звільнити його з посади. Нове висування кандидатур і призначення Уповноваженого здійснюються за процедурою, передбаченою цим Законом.</p>
<p>Стаття 9. Припинення повноважень та звільнення з посади Уповноваженого</p> <p>Повноваження Уповноваженого припиняються у разі:</p> <ol style="list-style-type: none">1) відмови його від подальшого виконання обов'язків шляхом подання заяви про складення своїх повноважень;2) набрання законної сили обвинувальним вироком суду щодо нього;3) набрання законної сили рішенням суду про визнання особи, яка обіймає посаду Уповноваженого, безвісно відсутньою або про оголошення її померлою;4) складення присяги новообраним Уповноваженим; <p><i>Відсутня</i></p> <ol style="list-style-type: none">5) смерті особи, яка обіймає посаду Уповноваженого;6) набрання законної сили рішенням суду про визнання активів Уповноваженого або активів, набутих за його дорученням іншими особами або в інших передбачених статтею 290 Цивільного процесуального кодексу України випадках, необґрунтованими та їх стягнення в дохід держави. <p>Верховна Рада України приймає рішення про звільнення з посади Уповноваженого до закінчення строку, на який його було обрано, у разі:</p> <ol style="list-style-type: none">1) порушення присяги;2) порушення вимог щодо несумісності діяльності;	<p>Стаття 9. Припинення повноважень та звільнення з посади Уповноваженого</p> <p>Повноваження Уповноваженого припиняються у разі:</p> <ol style="list-style-type: none">1) відмови його від подальшого виконання обов'язків шляхом подання заяви про складення своїх повноважень;2) набрання законної сили обвинувальним вироком суду щодо нього;3) набрання законної сили рішенням суду про визнання особи, яка обіймає посаду Уповноваженого, безвісно відсутньою або про оголошення її померлою;4) складення присяги новообраним Уповноваженим; <p>4-1) неспроможності впродовж більше чотирьох місяців підряд виконувати обов'язки через незадовільний стан здоров'я чи втрату працездатності;</p> <ol style="list-style-type: none">5) смерті особи, яка обіймає посаду Уповноваженого;6) набрання законної сили рішенням суду про визнання активів Уповноваженого або активів, набутих за його дорученням іншими особами або в інших передбачених статтею 290 Цивільного процесуального кодексу України випадках, необґрунтованими та їх стягнення в дохід держави. <p>Верховна Рада України приймає рішення про звільнення з посади Уповноваженого до закінчення строку, на який його було обрано, виключно у разі:</p>

3) припинення громадянства України;

~~4) неспроможності протягом більше чотирьох місяців підряд виконувати обов'язки через незадовільний стан здоров'я чи втрату працездатності;~~

5) порушення вимог [Закону України](#) "Про запобігання загрозам національній безпеці, пов'язаним із надмірним впливом осіб, які мають значну економічну та політичну вагу в суспільному житті (олігархів)" у частині подання, дотримання строків подання декларації про контакти.

Висновок щодо наявності підстави для звільнення з посади Уповноваженого повинна дати тимчасова спеціальна комісія Верховної Ради України.

Верховна Рада України за наявності зазначених у цій статті підстав розглядає питання і приймає відповідну постанову про звільнення з посади Уповноваженого за поданням Голови Верховної Ради України або не менш як однієї четвертої народних депутатів України від конституційного складу Верховної Ради України.

Відсутня

Уповноважений вважається звільненим з посади, якщо за це проголосувала більшість народних депутатів України від конституційного складу Верховної Ради України.

1) порушення присяги;

2) порушення вимог щодо несумісності діяльності;

3) припинення громадянства України;

Виключити

4) порушення вимог [Закону України](#) "Про запобігання загрозам національній безпеці, пов'язаним із надмірним впливом осіб, які мають значну економічну та політичну вагу в суспільному житті (олігархів)" у частині подання, дотримання строків подання декларації про контакти.

Висновок щодо наявності підстави для звільнення з посади Уповноваженого повинна дати тимчасова спеціальна комісія Верховної Ради України.

Верховна Рада України за наявності зазначених у цій статті підстав розглядає питання і приймає відповідну постанову про звільнення з посади Уповноваженого за поданням Голови Верховної Ради України або не менш як однієї четвертої народних депутатів України від конституційного складу Верховної Ради України.

Уповноважений, питання про звільнення якого розглядається, має право виступити перед Верховною Радою України на пленарному засіданні до розгляду питання про його звільнення.

Уповноважений вважається звільненим з посади, якщо за це **проголосували не менше двох третин від конституційного складу Верховної Ради України.**

<p>Припинення повноважень та звільнення з посади Уповноваженого оформляються відповідною постановою Верховної Ради України.</p>	<p>Припинення повноважень та звільнення з посади Уповноваженого оформляються відповідною постановою Верховної Ради України.</p>
<p style="text-align: center;">Розділ III ОРГАНІЗАЦІЯ ДІЯЛЬНОСТІ УПОВНОВАЖЕНОГО</p>	<p style="text-align: center;">Розділ III ОРГАНІЗАЦІЯ ДІЯЛЬНОСТІ УПОВНОВАЖЕНОГО</p>
<p>Стаття 10. Секретаріат Уповноваженого</p> <p>Для забезпечення діяльності Уповноваженого утворюється секретаріат, який є юридичною особою, має свій рахунок у банку та печатку встановленого зразка.</p> <p><i>Відсутня</i></p> <p>Структура секретаріату, розподіл обов'язків та інші питання щодо організації його роботи регулюються Положенням про секретаріат Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини (далі - Положення). На працівників секретаріату поширюється дія Закону України "Про державну службу". Положення та кошторис секретаріату затверджуються Уповноваженим у межах кошторису витрат, пов'язаних із діяльністю Уповноваженого. Призначення на посаду та звільнення працівників секретаріату здійснюються Уповноваженим.</p> <p><i>Відсутня</i></p>	<p>Стаття 10. Секретаріат Уповноваженого</p> <p>Для забезпечення діяльності Уповноваженого, його заступників та представників утворюється Секретаріат, який є юридичною особою, має свій рахунок у банку та печатку встановленого зразка.</p> <p>Секретаріат Уповноваженого здійснює організаційне, експертно-аналітичне, правове, інформаційне та матеріально-технічне забезпечення діяльності Уповноваженого.</p> <p>Структура Секретаріату, розподіл обов'язків та інші питання щодо організації його роботи регулюються Положенням про Секретаріат Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, яке затверджується Уповноваженим. Кошторис Секретаріату затверджуються Уповноваженим у межах кошторису витрат, пов'язаних із діяльністю Уповноваженого.</p> <p>Призначення на посаду та звільнення працівників Секретаріату здійснюються Уповноваженим. На працівників Секретаріату поширюється дія Закону України "Про державну службу".</p>

Відсутня

~~При Уповноваженому з метою надання консультативної підтримки, проведення наукових досліджень, а також вивчення пропозицій щодо поліпшення стану захисту прав і свобод людини і громадянина може створюватися консультативна рада (яка може діяти і на громадських засадах) із осіб, що мають досвід роботи в галузі захисту прав і свобод людини і громадянина.~~

Стаття 11. Представники Уповноваженого

Секретаріат Уповноваженого очолює Керівник, який призначається на посаду і звільняється з посади Уповноваженим, в порядку, передбаченому [Законом України "Про державну службу"](#)

Керівник Секретаріату Уповноваженого є керівником державної служби в Секретаріаті та за тривалої відсутності (більше 14 календарних днів) Уповноваженого має повноваження щодо призначення, переведення та звільнення працівників Секретаріату Уповноваженого, а також припинення дії трудового договору.

У разі припинення повноважень та звільнення з посади Уповноваженого на Керівника Секретаріату покладаються обов'язки щодо організації роботи Секретаріату, призначення на посади та звільнення з посад працівників Секретаріату до дати призначення Уповноваженого на посаду.

Виключити

Стаття 11. Заступники Уповноваженого

Уповноважений має право призначати своїх представників у межах виділених коштів, затверджених Верховною Радою України.

Організація діяльності та межі повноважень представників Уповноваженого регулюються Положенням про представників Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, яке затверджується Уповноваженим.

Відсутня

Уповноважений призначає заступників Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини за напрямками, які координують напрями роботи та спрямовують діяльність структурних підрозділів Секретаріату.

Уповноважений самостійно визначає, за якими напрямками призначити заступників, але обов'язковими є призначення заступників за напрямками:

- 1. захисту прав дитини;**
- 2. захисту прав людини в системі органів сектору безпеки й оборони;**
- 3. реалізації національного превентивного механізму;**
- 4. недискримінації.**

Заступники Уповноваженого дають обов'язкові для виконання державними службовцями та працівниками Секретаріату, а також представниками Уповноваженого, доручення.

Розподіл повноважень у сфері здійснення парламентського контролю між заступниками Уповноваженого визначає Уповноважений.

За тривалої відсутності (більше 14 календарних днів) Уповноваженого визначений Уповноваженим заступник виконує функції Уповноваженого.

Заступником Уповноваженого може бути призначено громадянина України, який володіє державною мовою відповідно до рівня, визначеного Національною комісією зі стандартів державної мови, має вищу освіту ступеня магістру, відповідний професійний досвід, має високі

	<p>моральні якості.</p> <p>На заступників Уповноваженого поширюються вимоги, встановлені Законом України "Про запобігання корупції". На заступників Уповноваженого не поширюється дія Закону України "Про державну службу".</p> <p>Заступники Уповноваженого не можуть мати іншого представницького мандату, а також займатись адвокатською діяльністю чи будь-якою іншою оплачуваною роботою, за винятком викладацької, наукової та творчої діяльності.</p> <p>Не може бути призначено Заступником Уповноваженого особу, яка має непогашену або незняту судимість за вчинення кримінального правопорушення, крім реабілітованої.</p>
<i>Відсутня</i>	<p>11-1. Представники Уповноваженого в регіонах</p> <p>Уповноважений призначає представників Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини у відповідних регіонах (далі - Представник Уповноваженого). Представник Уповноваженого координує напрями роботи в межах регіону та спрямовує діяльність структурних підрозділів Секретаріату Уповноваженого у відповідному регіоні.</p> <p>Представником Уповноваженого може бути призначено громадянина України, який володіє державною мовою відповідно до рівня, визначеного Національною</p>

	<p>комісією зі стандартів державної мови, має вищу освіту ступеня магістру, відповідний професійний досвід, має високі моральні якості.</p> <p>На представників Уповноваженого поширюються вимоги, встановлені Законом України "Про запобігання корупції". На представників Уповноваженого не поширюється дія Закону України "Про державну службу".</p> <p>Представники Уповноваженого не можуть мати іншого представницького мандату, а також займатись адвокатською діяльністю чи будь-якою іншою оплачуваною роботою, за винятком викладацької, наукової та творчої діяльності.</p> <p>Не може бути призначено Представником Уповноваженого особу, яка має непогашену або незняту судимість за вчинення кримінального правопорушення, крім реабілітованої.</p>
<i>Відсутня</i>	<p>Стаття 11-2. Взаємодія Уповноваженого із правозахисними організаціями та громадськими об'єднаннями</p> <p>Уповноважений здійснює свою діяльність у тісній співпраці із громадськими об'єднаннями, національними та міжнародними правозахисними організаціями, експертами в сфері захисту прав людини та основоположних свобод.</p> <p>Для забезпечення постійного зв'язку між</p>

	<p>Уповноваженим та громадськими об'єднаннями, надання консультаційної підтримки Уповноваженому, проведення наукових досліджень, а також вивчення пропозицій щодо поліпшення стану захисту прав і свобод людини і громадянина Уповноважений утворює консультативну раду та експертні ради.</p> <p>Порядок створення консультативної ради і експертних рад та організація їх діяльності регулюються положеннями, затвердженими Уповноваженим.</p>
<p>Стаття 12. Порядок фінансування діяльності Уповноваженого</p> <p>Фінансування діяльності Уповноваженого провадиться за рахунок Державного бюджету України та щорічно передбачається в ньому окремим рядком.</p> <p>Уповноважений розробляє, подає на затвердження Верховної Ради України та виконує кошторис своїх витрат.</p> <p><i>Відсутня</i></p> <p>Фінансова звітність подається Уповноваженим у порядку, встановленому законодавством України.</p> <p>Верховна Рада України і відповідні органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування створюють необхідні умови для діяльності Уповноваженого, його секретаріату та представників.</p> <p><i>Відсутня</i></p>	<p>Стаття 12. Порядок фінансування діяльності Уповноваженого</p> <p>Фінансування діяльності Уповноваженого здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України та щорічно передбачається в ньому окремим рядком.</p> <p><i>Виключити.</i></p> <p>Кошторис витрат Уповноваженого не може бути скорочений у порівнянні з попереднім фінансовим роком.</p> <p>Фінансова звітність подається Уповноваженим у порядку, встановленому законодавством України.</p> <p>Верховна Рада України і відповідні органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування зобов'язані створити необхідні умови для діяльності Уповноваженого, його заступників, представників та Секретаріату.</p> <p>Фінансування діяльності Уповноваженого може здійснюватися за рахунок коштів, передбачених</p>

	<p>міжнародними договорами України, проектами (програмами) міжнародної технічної допомоги та за рахунок коштів інших незаборонених чинним законодавством України джерел фінансування.</p>
<p style="text-align: center;">Розділ IV ПОВНОВАЖЕННЯ УПОВНОВАЖЕНОГО</p>	<p style="text-align: center;">Розділ IV ПОВНОВАЖЕННЯ УПОВНОВАЖЕНОГО</p>
<p>Стаття 13. Права Уповноваженого</p> <p>Уповноважений має право:</p> <p>1) невідкладного прийому Президентом України, Головою Верховної Ради України, Прем'єр-міністром України, головами Конституційного Суду України, Верховного Суду України та вищих спеціалізованих судів України, Генеральним прокурором, керівниками інших державних органів, органів місцевого самоврядування, об'єднань громадян, підприємств, установ, організацій незалежно від форми власності, їх посадовими та службовими особами;</p> <p>2) бути присутнім на засіданнях Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, Конституційного Суду України, Верховного Суду України та вищих спеціалізованих судів України, колегії прокуратури України та інших колегіальних органів;</p> <p>3) звертатися до Конституційного Суду України з поданням:</p> <p>про відповідність Конституції України законів України та інших правових актів Верховної Ради України, актів Президента України, актів Кабінету Міністрів України,</p>	<p>Стаття 13. Права Уповноваженого</p> <p>Уповноважений має право:</p> <p>1) невідкладного прийому Президентом України, Головою Верховної Ради України, Прем'єр-міністром України, головами Конституційного Суду України, Верховного Суду та вищих спеціалізованих судів України, Генеральним прокурором, керівниками державних органів, органів місцевого самоврядування, об'єднань громадян, підприємств, установ, організацій незалежно від організаційно-правової форми та форми власності, їх посадовими та службовими особами;</p> <p>2) бути присутнім на всіх засіданнях Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, Конституційного Суду України, Верховного Суду та вищих спеціалізованих судів України, колегії прокуратури України та інших колегіальних органів;</p> <p>3) звертатися до Конституційного Суду України з поданням:</p> <p>про відповідність Конституції України законів України та інших правових актів Верховної Ради України, актів Президента України, актів Кабінету Міністрів України,</p>

правових актів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, які стосуються прав і свобод людини і громадянина;

про офіційне тлумачення Конституції України;

3⁻¹) вносити в установленому порядку **пропозиції** щодо вдосконалення законодавства України у сфері захисту прав і свобод людини і громадянина;

4) безперешкодно відвідувати **органи державної влади**, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації незалежно від форми власності, бути присутнім на їх засіданнях;

5) на ознайомлення з документами, у тому числі тими, що містять інформацію з обмеженим доступом, та отримання їх копій в **органах державної влади**, органах місцевого самоврядування, об'єднаннях громадян, на підприємствах, в установах, організаціях незалежно від форми власності, органах прокуратури, включаючи справи, які знаходяться в судах.

Доступ до інформації з обмеженим доступом здійснюється в порядку, встановленому законом;

б) вимагати від посадових і службових осіб **органів державної влади**, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій незалежно від форми власності сприяння проведенню перевірок діяльності

правових актів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, які стосуються прав і свобод людини і громадянина;

про офіційне тлумачення Конституції України;

3¹) вносити в установленому порядку **Верховній Раді України, Кабінету Міністрів України та іншим суб'єктам нормотворення** пропозиції щодо вдосконалення законодавства України у сфері захисту прав і свобод людини і громадянина;

4) безперешкодно **та без попереднього повідомлення** відвідувати **державні органи**, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації незалежно від **організаційно-правової форми та форми власності**, бути присутнім на їх засіданнях **чи на засіданнях утворених ними органів**;

5) на ознайомлення з документами, у тому числі тими, що містять інформацію з обмеженим доступом, та отримання їх копій в **державних органах**, органах місцевого самоврядування, об'єднаннях громадян, на підприємствах, в установах, організаціях незалежно від **організаційно-правової форми та форми власності**, органах прокуратури, включаючи справи, які знаходяться в судах;

Доступ до інформації з обмеженим доступом здійснюється в порядку, встановленому законом;

б) вимагати від посадових і службових осіб **державних органів**, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій незалежно від **організаційно-правової форми та форми власності, органів військового управління,**

підконтрольних і підпорядкованих їм підприємств, установ, організацій, виділення спеціалістів для участі у проведенні перевірок, експертиз і надання відповідних висновків;

7) запрошувати посадових і службових осіб, **громадян України, іноземців та осіб без громадянства** для отримання від них усних або письмових пояснень щодо обставин, які перевіряються по справі;

8) відвідувати без попереднього повідомлення про час і мету відвідування такі місця:

місця, в яких особи примусово тримаються за судовим рішенням або рішенням адміністративного органу відповідно до закону, в тому числі ізолятори тимчасового тримання, кімнати для затриманих та доставлених чергових частин органів Національної поліції, пункти тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, кімнати для перебування тимчасово затриманих військовослужбовців, слідчі ізолятори, арештні доми, кримінально-виконавчі установи, приймальники-розподільники для дітей, загальноосвітні школи та професійні училища соціальної реабілітації, центри

військових частин, органів управління та підрозділів правоохоронних органів, сприяння проведенню перевірок діяльності підконтрольних і підпорядкованих їм підприємств, установ, організацій, виділення спеціалістів для участі у проведенні перевірок, експертиз і надання відповідних висновків, а також ініціювати проведення такими органами перевірок діяльності підконтрольних і підпорядкованих їм підприємств, установ, організацій;

7) запрошувати посадових і службових осіб, для отримання від них усних або письмових пояснень щодо обставин, які перевіряються по справі;

8) відвідувати без попереднього повідомлення про час і мету відвідування, **незалежно від організаційно-правової форми та форми власності**, такі місця:

місця, в яких особи примусово тримаються за судовим рішенням або рішенням адміністративного органу відповідно до закону, в тому числі ізолятори тимчасового тримання, кімнати для затриманих та доставлених чергових частин органів Національної поліції, пункти тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, кімнати для перебування тимчасово затриманих військовослужбовців, слідчі ізолятори, арештні доми, кримінально-виконавчі установи, приймальники-розподільники для дітей, загальноосвітні школи та професійні училища соціальної реабілітації, центри медико-соціальної реабілітації дітей, спеціальні виховні установи, військові частини, гауптвахти, дисциплінарні

медико-соціальної реабілітації дітей, спеціальні виховні установи, військові частини, гауптвахти, дисциплінарні батальйони, спеціальні приймальники для тримання осіб, підданих адміністративному арешту, міські, районні управління та відділи, лінійні управління, відділи, відділення, пункти органів Національної поліції, спеціалізовані автомобілі (у тому числі спеціалізовані автомобілі з конвоєм), приміщення (кімнати) для тримання підсудних (засуджених) у судах, заклади примусового лікування;

~~психіатричні заклади;~~

пункти тимчасового розміщення біженців;

приміщення для транзитних пасажирів у пунктах пропуску через державний кордон;

~~будинки дитини, дитячі будинки-інтернати, притулки для дітей, дитячі будинки, загальноосвітні школи-інтернати для дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування, центри соціальної реабілітації дітей з інвалідністю, центри соціально-психологічної реабілітації дітей;~~

психоневрологічні інтернати;

геріатричні пансіонати, будинки-інтернати для громадян похилого віку та осіб з інвалідністю;

пансіонати для ветеранів війни і праці;

соціально-реабілітаційні центри.

Відсутня

батальйони, спеціальні приймальники для тримання осіб, підданих адміністративному арешту, міські, районні управління та відділи, лінійні управління, відділи, відділення, пункти органів Національної поліції, спеціалізовані автомобілі (у тому числі спеціалізовані автомобілі з конвоєм), приміщення (кімнати) для тримання підсудних (засуджених) у судах, заклади примусового лікування;

заклади з надання психіатричної допомоги;

пункти тимчасового розміщення біженців;

приміщення для транзитних пасажирів у пунктах пропуску через державний кордон;

будинки дитини, дитячі будинки-інтернати, притулки для дітей, дитячі будинки, школи-інтернати, центри соціально-психологічної реабілітації дітей;

психоневрологічні інтернати;

геріатричні пансіонати, будинки-інтернати для громадян похилого віку та осіб з інвалідністю;

пансіонати для ветеранів війни і праці;

соціально-реабілітаційні центри;

приміщення органів, які реалізують державну політику у сфері міграції;

інші місця утримання (перебування) осіб незалежно від організаційно-правової форми та форми власності, в яких особи утримуються (перебувають) або щодо яких Уповноважений має підстави вважати, що в них особи можуть утримуватися, за наказом (розпорядженням)

Наведений перелік не є вичерпним;

8¹) опитувати осіб, які перебувають у місцях, зазначених у пункті 8 цієї статті, та отримувати інформацію стосовно поводження з цими особами і умов їх тримання;

9) бути присутнім на засіданнях судів усіх інстанцій, у тому числі на закритих судових засіданнях, ~~за умови згоди суб'єкта права, в інтересах якого судовий розгляд оголошено закритим;~~

10) з метою захисту прав і свобод людини і громадянина особисто або через свого представника в установленому законом порядку:

звертатися до суду про захист прав і свобод осіб, які через фізичний стан, недосягнення повноліття, похилий вік, недієздатність або обмежену дієздатність неспроможні самостійно захистити свої права і свободи; брати участь у судовому розгляді справ, провадження в яких відкрито за його позовами (заявами, клопотаннями (поданнями));

вступати у справи, провадження в яких відкрито за позовами (заявами, клопотаннями (поданнями) інших осіб, на будь-якій стадії їх судового розгляду;

будь-якого державного судового, адміністративного чи іншого органу, законного представника, чи за їх вказівкою або з їх відома чи мовчазної згоди, які ці особи не можуть покинути за власним бажанням.

Наведений перелік не є вичерпним;

8-1) **проводити конфіденційні бесіди з особами, які перебувають у місцях, зазначених у пункті 8 цієї статті, отримувати інформацію, документи та інші матеріали, необхідні для виконання функцій національного превентивного механізму (стосовно поводження з цими особами і умов їх тримання);**

9) бути присутнім на засіданнях судів усіх інстанцій, у тому числі на закритих судових засіданнях;

10) з метою захисту прав і свобод людини і громадянина особисто або через свого представника в установленому законом порядку **та без сплати судового збору:**

звертатися до суду про захист прав і свобод осіб, які неспроможні самостійно захистити свої права і свободи через недосягнення повноліття, недієздатність або обмежену дієздатність;

ініціювати незалежно від його участі у судовому провадженні перегляд судових рішень;

Відсутня

11) направляти у відповідні органи акти реагування Уповноваженого у разі виявлення порушень прав і свобод людини і громадянина для вжиття цими органами заходів;

12) перевіряти стан додержання встановлених прав і свобод людини і громадянина відповідними державними органами, в тому числі тими, що здійснюють оперативно-розшукову діяльність, здійснюють виконання судових рішень, вносити в установленому порядку пропозиції щодо поліпшення діяльності таких органів у цій сфері;

13) здійснювати контроль за забезпеченням рівних прав та можливостей жінок і чоловіків;

14) здійснювати інші повноваження, визначені законом.

Відсутні

10-1) оскаржувати в судовому порядку нормативно-правові та розпорядчі акти загальної дії державних органів та органів місцевого самоврядування, реалізація яких може призвести до порушення прав і свобод людини і громадянина;

10-2) звертатися до Вищої ради правосуддя із скаргою про притягнення до дисциплінарної відповідальності судді (дисциплінарною скаргою) у разі встановлення порушень прав і свобод людини і громадянина;

11) направляти у державні органи, органи місцевого самоврядування, установи організації незалежно від форми власності акти реагування Уповноваженого у разі виявлення порушень прав і свобод людини і громадянина для вжиття цими органами заходів;

12) перевіряти стан додержання встановлених прав і свобод людини і громадянина відповідними державними органами, в тому числі тими, що здійснюють оперативно-розшукову та розвідувальну діяльність, здійснюють виконання судових рішень, а також органам місцевого самоврядування, вносити в установленому порядку пропозиції щодо поліпшення діяльності таких органів у цій сфері;

13) здійснювати контроль за забезпеченням рівних прав та можливостей жінок і чоловіків;

14) звертатися до комітетів Верховної Ради України з

	<p>пропозицією створення тимчасової слідчої або спеціальної комісії;</p> <p>15) звертатися з пропозицією щодо ратифікації міжнародних договорів в сфері прав людини;</p> <p>16) сприяти документуванню воєнних злочинів та грубих порушень прав людини;</p> <p>17) сприяти поверненню громадян України з території держави-агресора;</p> <p>18) здійснювати моніторинг додержання прав і свобод державними органами, органами місцевого самоврядування, установами та організаціями незалежно від організаційно-правової форми та форми власності;</p> <p>19) здійснювати інші повноваження, визначені законом.</p>
--	---

<p>Стаття 14. Обов'язки Уповноваженого</p> <p>Уповноважений зобов'язаний додержуватися Конституції України і законів України, інших правових актів, прав та охоронюваних законом інтересів людини і громадянина, забезпечувати виконання покладених на нього функцій та повною мірою використовувати надані йому права.</p> <p>Уповноважений зобов'язаний зберігати конфіденційну інформацію. Це зобов'язання діє і після припинення його повноважень.</p> <p>У разі розголошення таких відомостей Уповноважений несе відповідальність у встановленому законодавством порядку.</p> <p>Уповноважений не має права розголошувати отримані відомості про особисте життя заявника та інших причетних до заяви осіб без їхньої згоди.</p> <p>Уповноважений здійснює парламентський контроль за дотриманням права на доступ до публічної інформації.</p> <p>Секретаріат Уповноваженого з прав людини за дорученням Уповноваженого забезпечує оприлюднення та надання інформації за запитамі, адресованими Уповноваженому з прав людини, відповідно до Закону України "Про доступ до публічної інформації".</p>	<p>Стаття 14. Обов'язки Уповноваженого</p> <p>Уповноважений зобов'язаний додержуватися Конституції України і законів України, інших правових актів, прав та охоронюваних законом інтересів людини і громадянина, забезпечувати виконання покладених на нього функцій та повною мірою використовувати надані йому права.</p> <p>Уповноважений зобов'язаний зберігати інформацію з обмеженим доступом. Це зобов'язання діє і після припинення його повноважень.</p> <p>У разі розголошення таких відомостей Уповноважений несе відповідальність у встановленому законодавством порядку.</p> <p>Уповноважений не має права розголошувати отримані відомості про особисте життя заявника та інших причетних до заяви осіб без їхньої згоди.</p> <p>Уповноважений здійснює парламентський контроль за дотриманням права на доступ до публічної інформації.</p> <p>Секретаріат за дорученням Уповноваженого забезпечує оприлюднення та надання інформації за запитамі, адресованими Уповноваженому, відповідно до Закону України "Про доступ до публічної інформації".</p>
<p><i>Відсутня</i></p>	<p>РОЗДІЛ V</p> <p>Реагування Уповноваженого</p>
<p>Стаття 15. Підстави для провадження справ та призначення перевірок</p>	<p>Стаття 15. Підстави для реагування Уповноваженого</p> <p>Підставами для реагування Уповноваженого є:</p>

<p>Уповноважений здійснює свою діяльність на підставі відомостей про порушення прав і свобод людини і громадянина, які отримує:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) за зверненнями громадян України, іноземців, осіб без громадянства чи їх представників; 2) за зверненнями народних депутатів України; 3) за власною ініціативою. 	<ol style="list-style-type: none"> 1) звернення будь-якої фізичної або юридичної особи чи групи осіб, чії права були порушені внаслідок рішень, дій чи бездіяльності державних органів, органів місцевого самоврядування, їхніх посадових осіб; 2) депутатське звернення одного чи групи народних депутатів щодо порушення прав і свобод людини і громадянина. 3) за власної ініціативи, на основі інформації про ймовірне порушення прав і свобод людини і громадянина, отриманої з будь-якого джерела.
<p>Стаття 16. Акти реагування Уповноваженого</p> <p>Актами реагування Уповноваженого щодо порушень положень Конституції України, законів України, міжнародних договорів України стосовно прав і свобод людини і громадянина є конституційне подання Уповноваженого та подання Уповноваженого до органів державної влади, органів місцевого самоврядування, об'єднань громадян, підприємств, установ, організацій незалежно від форми власності та їх посадових і службових осіб.</p> <p>Конституційне подання Уповноваженого - акт реагування до Конституційного Суду України щодо вирішення питання про відповідність Конституції України (конституційності) закону України чи іншого правового акта Верховної Ради України, акта Президента України та Кабінету Міністрів України, правового акта Автономної Республіки Крим;</p>	<p>Стаття 16. Акти реагування Уповноваженого</p> <p>Актами реагування Уповноваженого щодо порушень положень Конституції України, законів України, міжнародних договорів України стосовно прав і свобод людини і громадянина є конституційне подання Уповноваженого, подання Уповноваженого, вимога Уповноваженого, припис Уповноваженого.</p> <p>Конституційне подання Уповноваженого - акт реагування до Конституційного Суду України щодо вирішення питання про відповідність Конституції України (конституційності) закону України чи іншого правового акта Верховної Ради України, акта Президента України та Кабінету Міністрів України, правового акта Автономної Республіки Крим;</p>

офіційного тлумачення Конституції України.

Подання Уповноваженого - акт, який вноситься Уповноваженим до **органів державної влади**, органів місцевого самоврядування, об'єднань громадян, підприємств, установ, організацій незалежно від форми власності, їх посадовим і службовим особам для вжиття відповідних заходів **у місячний строк** щодо усунення виявлених порушень прав і свобод людини і громадянина.

Відсутня

Відсутня

Відсутня

офіційного тлумачення Конституції України.

Подання Уповноваженого - акт, який вноситься Уповноваженим до **державних органів**, органів місцевого самоврядування, об'єднань громадян, підприємств, установ, організацій незалежно від **організаційно-правової форми та форми власності**, їх посадовим і службовим особам для вжиття відповідних заходів щодо усунення виявлених порушень прав і свобод людини і громадянина.

Орган або посадова особа, яким адресоване подання Уповноваженого, повинні його розглянути і повідомити в письмовій формі не пізніше тридцяти календарних днів з дня отримання про результати розгляду.

Відповідь на подання Уповноваженого має містити перелік заходів, які було вжито або вживатимуться, інформацію про строки вжиття заходів та відповідальних осіб, проблеми, які можуть унеможливити вжиття заходів, та пропозиції щодо їх вирішення.

Вимога Уповноваженого - акт, спрямований на невідкладне припинення виявлених під час відвідування місць, передбачених пунктом 8 статті 13 цього Закону, порушень прав та свобод людини і громадянина або усунення обставин, що можуть призвести чи призводять до таких порушень, або застосування заходів безпеки до осіб, які можуть після відвідування зазнати утисків чи репресивних дій з боку посадових та службових осіб таких місць, внаслідок чого потребують застосування відносно них заходів безпеки, які є обов'язковими для всіх органів,

<p><i>Відсутня</i></p> <p><i>Відсутня</i></p>	<p>підприємств, установ, організацій, посадових осіб та громадян і виконуються невідкладно або у передбачені законом чи визначені Уповноваженим строки.</p> <p>Припис Уповноваженого - акт, який вноситься Уповноваженим або визначеними ним посадовими особами Секретаріату володільцям чи розпорядникам персональних даних про запобігання або усунення порушень законодавства про захист персональних даних, у тому числі щодо зміни, видалення або знищення персональних даних, забезпечення доступу до них, надання чи заборони їх надання третій особі, зупинення або припинення обробки персональних даних.</p> <p>Уповноважений не має права відкликати акти реагування, подані Уповноваженим, який займав цю посаду раніше.</p>
<p>Стаття 17. Розгляд звернень до Уповноваженого</p> <p>Уповноважений приймає та розглядає звернення громадян України, іноземців, осіб без громадянства або осіб, які діють в їхніх інтересах, відповідно до Закону України "Про звернення громадян".</p> <p>Звернення подаються Уповноваженому в письмовій формі протягом року після виявлення порушення прав і свобод людини і громадянина. За наявності виняткових обставин цей строк може бути подовжений Уповноваженим, але не більше ніж до двох років.</p>	<p>Стаття 17. Звернення про порушення прав і свобод людини і громадянина</p> <p>Уповноважений приймає та розглядає звернення про порушення прав та свобод людини і громадянина (далі - звернення), які подаються в усній або письмовій формі.</p> <p>Уповноважений отримує звернення від суб'єктів, наведених у пункті першому частини першої статті 15 цього Закону (далі – заявник).</p> <p>Заявником може бути дитина незалежно від віку.</p>

<p>При розгляді звернення Уповноважений:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) відкриває провадження у справі про порушення прав і свобод людини і громадянина; 2) роз'яснює заходи, що їх має вжити особа, яка подала звернення Уповноваженому; 3) направляє звернення за належністю в орган, до компетенції якого належить розгляд справи, та контролює розгляд цього звернення; 4) відмовляє в розгляді звернення. <p>Уповноважений не розглядає тих звернень, які розглядаються судами, зупиняє вже розпочатий розгляд, якщо заінтересована особа подала позов, заяву або скаргу до суду.</p> <p>Повідомлення про прийняття звернення до розгляду або відмову у прийнятті звернення до розгляду надсилається в письмовій формі особі, яка його подала. Відмова у прийнятті звернення до розгляду повинна бути вмотивованою.</p>	<p>Звернення подаються Уповноваженому впродовж року після виявлення заявником порушення своїх прав і свобод. За наявності виняткових обставин цей строк може бути продовжений Уповноваженим, але не більше ніж до двох років.</p> <p>Звернення повинно містити:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ім'я, прізвище заявника та адресу для листування; 2) інформацію про порушення прав і свобод; 3) дату подачі звернення і підпис заявника; 4) у разі звернення представника - документи, що підтверджують повноваження для представництва інтересів іншої особи. <p>У разі подання звернення засобами електронного зв'язку, таке повідомлення має містити підпис заявника.</p> <p>У разі звернення дитини вимоги щодо наявності підпису заявника не застосовуються незалежно від форми повідомлення.</p> <p>До звернення можуть бути додані копії документів, що підтверджують обставини, викладені у повідомленні.</p>
<p><i>Відсутня</i></p>	<p>Стаття 17-1. Розгляд звернень про порушення прав і свобод людини і громадянина Уповноваженим</p> <p>При розгляді звернень про порушення прав і свобод людини і громадянина Уповноважений:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) відкриває провадження - у разі наявності інформації щодо порушення прав і свобод людини і громадянина.

Провадження Уповноваженого у справі заявника здійснюється впродовж розумного строку, але не більше 6 місяців.

Порядок здійснення провадження Уповноваженого визначається окремим положенням, яке затверджується Уповноваженим.

2) роз'яснює заходи, що їх має вжити особа, яка подала звернення Уповноваженому;

3) направляє звернення за належністю в орган, до компетенції якого належить розгляд викладеної у ньому інформації;

4) відмовляє у розгляді звернення – у разі якщо:

- звернення не містить інформацію про порушення прав і свобод заявника або особи, в інтересах якої він діє;**
- питання, які порушені у зверненні, вже вирішені судом або знаходяться на розгляді в суді;**
- звернення подано з порушенням строку, передбаченого частиною четвертою статті 17 цього Закону;**
- неможливо ідентифікувати особу, чії права були порушені.**

Заявник повідомляється про прийняте рішення протягом п'ятнадцяти робочих днів з дня отримання Секретаріатом Уповноваженого відповідного звернення.

Прийняте за результатами розгляду звернення про порушення прав і свобод людини і громадянина рішення може бути оскаржене в адміністративному або судовому порядку.

Стаття 18. Щорічні та спеціальні доповіді Уповноваженого

Щороку Уповноважений представляє Верховній Раді України щорічну доповідь про стан додержання та захисту прав і свобод людини і громадянина в Україні **органами державної влади**, органами місцевого самоврядування, об'єднаннями громадян, підприємствами, установами, організаціями незалежно від форми власності та їх посадовими і службовими особами, які порушували своїми діями (бездіяльністю) права і свободи людини і громадянина, та про виявлені недоліки в законодавстві щодо захисту прав і свобод людини і громадянина. Щорічна доповідь подається Уповноваженим до Верховної Ради України до 20 березня поточного року.

Щорічна доповідь повинна містити посилання на випадки порушень прав і свобод людини і громадянина, щодо яких Уповноважений уживав необхідних заходів, на результати перевірок, що здійснювалися протягом року, висновки та рекомендації, спрямовані на поліпшення стану забезпечення прав і свобод людини і громадянина, а також інформацію про стан виконання рекомендацій, викладених у щорічній доповіді за попередній рік.

У випадках, передбачених законом, за власною ініціативою або на виконання рішення Верховної Ради України Уповноважений представляє Верховній Раді України спеціальну доповідь (доповіді) з окремих питань додержання в Україні прав і свобод людини і громадянина.

Стаття 18. Щорічні та спеціальні доповіді Уповноваженого

Щороку Уповноважений представляє Верховній Раді України щорічну доповідь про стан додержання та захисту прав і свобод людини і громадянина в Україні **державними органами**, органами місцевого самоврядування, об'єднаннями громадян, підприємствами, установами, організаціями незалежно від **організаційно-правової форми та** форми власності та їх посадовими і службовими особами, які порушували своїми діями (бездіяльністю) права і свободи людини і громадянина, та про виявлені недоліки в законодавстві щодо захисту прав і свобод людини і громадянина. Щорічна доповідь подається Уповноваженим до Верховної Ради України до 20 березня поточного року.

Щорічна доповідь повинна містити посилання на випадки порушень прав і свобод людини і громадянина, щодо яких Уповноважений уживав необхідних заходів, на результати перевірок, що здійснювалися **впродовж** року, висновки та рекомендації, спрямовані на поліпшення стану забезпечення прав і свобод людини і громадянина, а також інформацію про стан виконання рекомендацій, викладених у щорічній доповіді за попередній рік.

У випадках, передбачених законом, за власною ініціативою або на виконання рішення Верховної Ради України Уповноважений представляє Верховній Раді України спеціальну доповідь (доповіді) з окремих питань додержання в Україні прав і свобод людини і громадянина.

<p><i>Відсутня</i></p> <p>За результатами розгляду щорічної та спеціальної (спеціальних) доповідей Уповноваженого Верховна Рада України приймає постанову.</p> <p>Щорічні та спеціальні доповіді разом з прийнятою постановою Верховної Ради України публікуються в офіційних виданнях Верховної Ради України та на офіційних веб-сайтах Верховної Ради України і Уповноваженого.</p>	<p>Під час розгляду щорічної та спеціальної (спеціальних) доповідей на пленарному засіданні Верховної Ради України Уповноважений має право виступити перед народними депутатами України.</p> <p>За результатами розгляду щорічної та спеціальної (спеціальних) доповідей Уповноваженого Верховна Рада України приймає постанову.</p> <p>Щорічні та спеціальні доповіді публікуються в офіційних виданнях Верховної Ради України та на офіційних веб-сайтах Верховної Ради України і Уповноваженого.</p>
<p>Стаття 19. Участь Уповноваженого у міжнародному співробітництві</p> <p>Уповноважений бере участь у підготовці доповідей з прав людини, які подаються Україною в міжнародні організації згідно з чинними міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.</p> <p><i>Відсутня</i></p> <p><i>Відсутня</i></p>	<p>Стаття 19. Участь Уповноваженого у міжнародному співробітництві</p> <p>Уповноважений співпрацює з міжнародними організаціями, національними інституціями з прав людини та органами влади інших держав з метою захисту прав і свобод громадян України за кордоном, а у період запровадження правового режиму воєнного стану також для моніторингу евакуації та повернення громадян України.</p> <p>Уповноважений має право подавати звіти до міжнародних і регіональних правозахисних механізмів у ролі національної інституції з прав людини.</p> <p>Уповноважений має право направляти до міжнародних організацій позиції з питань, які стосуються сфери його повноважень.</p>

<p>Стаття 19¹. Виконання Уповноваженим функцій національного превентивного механізму</p> <p>На Уповноваженого покладаються функції національного превентивного механізму відповідно до <u>Факультативного протоколу до Конвенції проти катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження та покарання</u>.</p> <p><i>Відсутня.</i></p> <p>Для виконання функцій національного превентивного механізму Уповноважений:</p> <ol style="list-style-type: none">1) здійснює регулярні відвідування місць, зазначених у <u>пункті 8</u> статті 13 цього Закону, без попереднього повідомлення про час і мету відвідувань та без обмеження їх кількості;2) проводить опитування осіб, які перебувають у місцях, зазначених у пункті 8 статті 13 цього Закону, з метою	<p>Стаття 19¹. Реалізація Уповноваженим функцій національного превентивного механізму</p> <p>На Уповноваженого покладаються функції реалізації національного превентивного механізму відповідно до <u>Факультативного протоколу до Конвенції проти катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження та покарання</u>.</p> <p>Уповноважений реалізує зазначену функцію безпосередньо та/або через свого заступника, представників, працівників Секретаріату, осіб, залучених на договірних засадах (представники громадських об'єднань, експерти, учені, фахівці).</p> <p>Для реалізації функцій національного превентивного механізму Уповноважений:</p> <ol style="list-style-type: none">1) здійснює регулярні відвідування місць, зазначених у <u>пункті 8</u> статті 13 цього Закону (далі – відвідування НПМ), без попереднього повідомлення про час і мету відвідувань та без обмеження їх кількості з правом використання при цьому засобів фото-і відеофіксації, мобільного зв'язку, комп'ютерної техніки та іншими, в тому числі, вимірювальними приладами для службових потреб, а також доступ на ознайомлення з фото та відеоматеріалами систем відеоспостереження;2) проводить опитування осіб, які перебувають у місцях, зазначених у пункті 8 статті 13 цього Закону, з метою

отримання інформації стосовно поведження з цими особами і умов їх тримання, а також опитування інших осіб, які можуть надати таку інформацію;

3) вносить органам державної влади, державним органам, підприємствам, установам, організаціям незалежно від форми власності, у тому числі зазначеним у [пункті 8](#) статті 13 цього Закону, пропозиції щодо попередження катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поведження та покарання;

4) залучає на договірних засадах (на платній або безоплатній основі) до регулярних відвідувань місць, зазначених у пункті 8 статті 13 цього Закону, представників громадських організацій, експертів, учених та фахівців, у тому числі іноземних;

Відсутня

Відсутня

Відсутня

5) реалізує інші повноваження, передбачені цим Законом.

Опитування осіб, зазначене у пункті 2 частини другої цієї статті, здійснюється Уповноваженим за відсутності третіх осіб та за умов, що виключають можливість прослуховування чи

отримання інформації стосовно поведження з цими особами і умов їх тримання, а також опитування інших осіб, які можуть надати таку інформацію;

3) вносить пропозиції щодо попередження катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поведження та покарання, а також щодо вдосконалення законодавства у сфері попередження катувань та жорстокого поведження, умов утримання осіб у місцях, визначених у пункті 8 статті 13 цього Закону;

4) залучає на договірних засадах (на платній або безоплатній основі) до регулярних відвідувань місць, зазначених у пункті 8 статті 13 цього Закону, представників громадських **об'єднань, членів спостережних комісій**, експертів, учених та фахівців, у тому числі іноземних;

5) забезпечує координацію діяльності національного превентивного механізму з іншими суб'єктами, які мають повноваження здійснювати відвідування місць, зазначених у пункті 8 статті 13 цього Закону;

6) ініціює притягнення осіб до дисциплінарної, адміністративної чи кримінальної відповідальності у разі невиконання законних вимог Уповноваженого;

7) визначає регламент відвідувань національного превентивного механізму;

8) реалізує інші повноваження, передбачені цим Законом.

Опитування осіб, зазначене у пункті 2 частини другої цієї статті, здійснюється Уповноваженим за відсутності третіх осіб та за умов, що виключають можливість прослуховування чи

підслуховування. На вимогу Уповноваженого в разі потреби таке опитування може здійснюватися у присутності перекладача, лікаря, працівників установ, зазначених у [пункті 8](#) статті 13 цього Закону, а у разі опитування неповнолітньої особи - її законного представника, педагога або психолога.

Відсутня

Представники громадських організацій, експерти, учені та фахівці, залучені Уповноваженим на договірних засадах до виконання функцій національного превентивного механізму, відвідують на підставі окремого письмового доручення Уповноваженого місця, зазначені у пункті 8 статті 13 цього Закону, та з дотриманням вимог частини третьої цієї статті можуть опитувати осіб, які перебувають у таких місцях, з метою отримання інформації стосовно поведінки з цими особами та щодо умов їх тримання.

Відсутня.

підслуховування. На вимогу Уповноваженого в разі потреби таке опитування може здійснюватися у присутності перекладача, лікаря, працівників установ, зазначених у [пункті 8](#) статті 13 цього Закону, а у разі опитування неповнолітньої особи - її законного представника, педагога або психолога **(якщо вони не є працівниками місця перебування опитуваної особи).**

Недопуск Уповноваженого, його заступників, представників або працівників Секретаріату до відвідування місць, зазначених у [пункті 8](#) статті 13 цього Закону, тягне за собою відповідальність, визначену законом.

Представники громадських **об'єднань** експерти, учені та фахівці, залучені Уповноваженим на договірних засадах до виконання функцій національного превентивного механізму, відвідують на підставі окремого письмового доручення Уповноваженого місця, зазначені у пункті 8 статті 13 цього Закону, та з дотриманням вимог частини третьої цієї статті можуть опитувати осіб, які перебувають у таких місцях, з метою отримання інформації стосовно поведінки з цими особами та щодо умов їх тримання.

Представникам громадських об'єднань, експертам, ученим та фахівцям, залученим Уповноваженим на договірних засадах до виконання функцій національного превентивного механізму, компенсуються видатки, пов'язаних з проведенням регулярних відвідувань місць, зазначених у пункті 8 статті 13 цього Закону, в межах

Відсутня.

Інформація з обмеженим доступом, у тому числі конфіденційна, одержана Уповноваженим, представниками громадських організацій, експертами, ученими та фахівцями, залученими Уповноваженим до виконання функцій національного превентивного механізму, під час опитування осіб, які перебувають у місцях, зазначених у пункті 8 статті 13 цього Закону, використовується з додержанням законодавства України про інформацію.

За запитом Уповноваженого **органи державної влади, державні органи, підприємства, установи та організації** незалежно від форми власності повинні надавати інформацію про чисельність осіб, які перебувають у місцях, зазначених у пункті 8 статті 13 цього Закону, про кількість таких місць та їх місцезнаходження, а також будь-яку іншу інформацію стосовно поводження з особами та умов їх тримання.

У секретаріаті Уповноваженого утворюється окремий

витрат, передбачених в Державному бюджеті України на фінансування національного превентивного механізму.

За час виконання представниками громадських об'єднань, експертами, ученими та фахівцями обов'язків, визначених Уповноваженим, якщо ці обов'язки здійснюються у робочий час, таким особам гарантується збереження місця роботи (посади) і середнього заробітку за їх основним місцем роботи.

Інформація з обмеженим доступом, у тому числі конфіденційна, одержана Уповноваженим, представниками громадських **об'єднань**, експертами, ученими та фахівцями, залученими Уповноваженим до виконання функцій національного превентивного механізму, під час опитування осіб, які перебувають у місцях, зазначених у пункті 8 статті 13 цього Закону, використовується з додержанням законодавства України про інформацію.

За запитом Уповноваженого **державні органи, підприємства, установи та організації, інші суб'єкти господарювання** незалежно від **організаційно-правової форми та форми** власності повинні надавати інформацію будь-яку інформацію про стан додержання прав і свобод осіб, які перебувають у місцях, зазначених у пункті 8 статті 13 цього Закону, в тому числі про чисельність таких осіб, кількість таких місць та їх місцезнаходження, інформацію стосовно поводження з особами та умов їх тримання.

У Секретаріаті Уповноваженого утворюється окремий структурний підрозділ з питань недопущення катувань та

структурний підрозділ з питань недопущення катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження та покарання. До роботи в цьому структурному підрозділі з додержанням рівного представництва чоловіків і жінок та представництва національних меншин залучаються фахівці різних спеціальностей, які мають належну професійну підготовку.

Уповноважений щороку готує спеціальну доповідь про стан справ щодо недопущення в Україні катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження та покарання. ~~Така доповідь оприлюднюється в засобах масової інформації та надсилається Президентові України, Верховній Раді України і Кабінету Міністрів України з додержанням законодавства України про інформацію.~~

Під час виконання функцій національного превентивного механізму Уповноважений взаємодіє з Підкомітетом з недопущення катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження та покарання Комітету проти катувань, утвореним відповідно до Факультативного протоколу до Конвенції проти катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження та покарання, ~~а також~~ з міжнародними організаціями і відповідними органами іноземних держав, діяльність яких пов'язана з цією сферою.

інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження та покарання. До роботи в цьому структурному підрозділі з додержанням рівного представництва чоловіків і жінок та представництва національних меншин залучаються фахівці різних спеціальностей, які мають належну професійну підготовку.

Уповноважений щороку готує спеціальну доповідь про стан справ щодо недопущення в Україні катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження та покарання, **яка має включати системні проблеми, виявлені в ході реалізації функції національного превентивного механізму, основні рекомендації щодо їх усунення, вжиті Уповноваженим заходи реагування на виявлені порушення та інформацію про виконані рекомендації.**

Під час виконання функцій національного превентивного механізму Уповноважений взаємодіє з Підкомітетом з недопущення катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження та покарання Комітету проти катувань, утвореним відповідно до Факультативного протоколу до Конвенції проти катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження та покарання, з міжнародними організаціями і відповідними органами іноземних держав, діяльність яких пов'язана з цією сферою, **а також спостережними комісіями.**

Видатки на реалізацію національного превентивного

<p>Видатки на фінансування національного превентивного механізму передбачаються в Державному бюджеті України.</p>	<p>механізму передбачаються в Державному бюджеті України окремою програмою класифікації та повинні забезпечувати регулярність відвідувань місць, передбачених пунктом 8 статті 13 цього Закону.</p>
<p><i>Відсутня</i></p>	<p>Стаття 19-2. Особливості та гарантії здійснення відвідувань НПМ.</p> <p>За результатами кожного відвідування НПМ складається письмовий звіт, який оприлюднюється на офіційному сайті Уповноваженого.</p> <p>Уповноважений має право вимагати забезпечення заходів безпеки відносно осіб, які можуть після відвідування НПМ зазнати утисків чи репресивних дій з боку посадових та службових осіб таких місць чи за негласним дорученням таких осіб з боку інших осіб.</p> <p>До таких заходів можуть належати:</p> <ul style="list-style-type: none">особиста охорона, надана на час до виконання заходів з переселення (переведення)використання технічних засобів контролю і візуальне спостереження (за можливості);переселення (переведення) в інше місце утримання (проживання) або окреме тримання; поміщення до дошкільної виховної установи, установи органів соціального захисту населення чи охорони здоров'я;забезпечення конфіденційності відомостей про особу.

	<p>З урахуванням характеру і ступеня небезпеки для життя, здоров'я, осіб, які потребують захисту, можуть здійснюватися й інші заходи безпеки.</p> <p>Виконання вимоги про забезпечення заходів безпеки покладається на керівника (або особу, що його заміщує) відповідного місця тримання (перебування особи), а також відповідні державні органи та органи місцевого самоврядування, якщо виконання таких заходів потребує від них прийняття певних рішень, у встановлений у вимозі строк.</p> <p>Вимога є такою, що внесена:</p> <ul style="list-style-type: none">під час проведення відвідування НПМ у присутності відповідних посадових чи службових осіб у разі здійснення її проголошення із застосуванням відеозйомки;у момент її вручення до відповідного органу, якому вона адресована. <p>Порядок складання вимог та їх вручення визначається Уповноваженим.</p> <p>Для забезпечення безпеки неповнолітніх вони можуть бути тимчасово поміщені до дошкільних виховних установ, а повнолітні непрацездатні (недієздатні або обмежено дієздатні) особи - до установ органів соціального захисту населення чи закладів охорони здоров'я.</p> <p>Невиконання у встановлений строк вимоги Уповноваженого щодо застосування заходів безпеки до особи, що спричинило негативні наслідки для її життя та здоров'я, тягне за собою кримінальну відповідальність.</p>
--	--

<p style="text-align: center;">Розділ V ГАРАНТІЇ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ УПОВНОВАЖЕНОГО</p>	<p style="text-align: center;">Розділ VI ГАРАНТІЇ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ УПОВНОВАЖЕНОГО</p>
<p>Стаття 20. Загальні гарантії діяльності Уповноваженого Втручання органів державної влади, органів місцевого самоврядування, об'єднань громадян, підприємств, установ, організацій незалежно від форми власності та їх посадових і службових осіб у діяльність Уповноваженого забороняється.</p> <p>Уповноважений не зобов'язаний давати пояснення по суті справ, які закінчені або перебувають у його провадженні.</p> <p>Уповноважений користується правом недоторканності на весь час своїх повноважень. Він не може бути без згоди Верховної Ради України притягнутий до кримінальної відповідальності або підданий заходам адміністративного стягнення, що накладаються в судовому порядку, затриманий, заарештований, підданий обшуку, а також особистому огляду. Повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення може бути здійснено Уповноваженому лише Генеральним прокурором. За порушення законодавства щодо гарантій діяльності Уповноваженого, його представників та працівників секретаріату винні особи притягаються до відповідальності згідно з чинним законодавством.</p> <p><i>Відсутня</i></p>	<p>Стаття 20. Загальні гарантії діяльності Уповноваженого Втручання державних органів, органів місцевого самоврядування, об'єднань громадян, підприємств, установ, організацій незалежно від організаційно-правової форми та форми власності та їх посадових і службових осіб у діяльність Уповноваженого забороняється.</p> <p>Уповноважений не зобов'язаний давати пояснення по суті справ, які закінчені або перебувають у його провадженні.</p> <p>Уповноважений користується правом недоторканності на весь час своїх повноважень. Він не може бути без згоди Верховної Ради України притягнутий до кримінальної відповідальності або підданий заходам адміністративного стягнення, що накладаються в судовому порядку, затриманий, заарештований, підданий обшуку, а також особистому огляду. Повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення може бути здійснено Генеральним прокурором (виконувачем обов'язків Генерального прокурора) або заступником Генерального прокурора - керівником Спеціалізованої антикорупційної прокуратури. За порушення законодавства щодо гарантій діяльності Уповноваженого, його заступників, представників та</p>

<p>Після закінчення строку повноважень, на який особу було обрано на посаду Уповноваженого, їй надається робота (посада), на якій вона працювала до призначення і яка зберігається за нею на час виконання нею обов'язків Уповноваженого, а в разі неможливості надання цієї роботи (посади) - інша рівноцінна робота (посада) на тому ж або, за її згодою, іншому підприємстві, в установі, організації.</p> <p>Уповноважений і його представники, які працюють на постійній основі, підлягають загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню відповідно до законодавства про загальнообов'язкове державне соціальне страхування.</p>	<p>працівників Секретаріату винні особи притягаються до відповідальності згідно з чинним законодавством.</p> <p>Заступники та представники Уповноваженого користуються правом недоторканності на час своїх повноважень. Повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення може бути здійснено Генеральним прокурором (виконувачем обов'язків Генерального прокурора) або заступником Генерального прокурора - керівником Спеціалізованої антикорупційної прокуратури. У разі затримання заступника або представника Уповноваженого орган, який здійснив затримання, негайно повідомляє Уповноваженого про факт затримання.</p> <p><i>Виключити</i></p> <p>Уповноважений, його заступники та представники, які працюють на постійній основі, підлягають загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню відповідно до законодавства про загальнообов'язкове державне соціальне страхування.</p>
<p>Стаття 21. Гарантії захисту прав людини і громадянина</p>	<p>Стаття 21. Гарантії захисту прав людини і громадянина</p>

при зверненні до Уповноваженого

Кожен може без обмежень і перешкод звернутися до Уповноваженого у порядку, передбаченому чинним законодавством.

При зверненні до Уповноваженого не може бути привілеїв чи обмежень за ознаками раси, кольору шкіри, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, за мовними та іншими ознаками.

Особа, позбавлена волі, може звернутись із письмовим зверненням до Уповноваженого або його представників. У цьому разі до неї не застосовуються обмеження щодо листування. Звернення такої особи протягом двадцяти чотирьох годин направляються Уповноваженому.

Кореспонденція Уповноваженому та його представникам від осіб, які затримані, перебувають під арештом, під вартою, в місцях позбавлення волі та місцях примусового тримання чи лікування, а також інших громадян України, іноземців та осіб без громадянства незалежно від місця їх перебування не підлягає ніяким видам цензури та перевірок.

Особи, які вчинили дії, заборонені цією статтею, притягаються до відповідальності згідно з чинним законодавством.

Стаття 22. Обов'язок співпраці з Уповноваженим
Органи державної влади, органи місцевого

при зверненні до Уповноваженого

Кожен може без обмежень і перешкод звернутися до Уповноваженого у порядку, передбаченому чинним законодавством.

При зверненні до Уповноваженого не може бути привілеїв чи обмежень за ознаками раси, кольору шкіри, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, за мовними та іншими ознаками.

Особа, позбавлена волі, може звернутись із письмовим зверненням до Уповноваженого або його **заступників та** представників. У цьому разі до неї не застосовуються обмеження щодо листування. Звернення такої особи протягом двадцяти чотирьох годин направляються Уповноваженому.

Кореспонденція Уповноваженому, **його заступникам та** представникам від осіб, які затримані, перебувають під арештом, під вартою, в місцях позбавлення волі та місцях примусового тримання чи лікування, а також інших громадян України, іноземців та осіб без громадянства незалежно від місця їх перебування не підлягає ніяким видам цензури та перевірок.

Особи, які вчинили дії, заборонені цією статтею, притягаються до відповідальності згідно з чинним законодавством.

Стаття 22. Обов'язок співпраці з Уповноваженим
Державні органи, органи місцевого самоврядування,

самоврядування, об'єднання громадян, підприємства, установи, організації незалежно від форми власності, посадові та службові особи, до яких звернувся Уповноважений, зобов'язані співпрацювати з ним і подавати йому необхідну допомогу, зокрема:

1) забезпечувати доступ до матеріалів і документів, у тому числі на засадах, визначених законодавчими актами щодо захисту інформації з обмеженим доступом;

2) надавати інформацію і давати пояснення стосовно фактичної і правової підстави своїх дій та рішень;

3) розглядати пропозиції Уповноваженого щодо поліпшення їх діяльності у сфері захисту прав і свобод людини і громадянина та у місячний строк з дня одержання пропозицій надавати вмотивовану письмову відповідь на них.

Відсутня.

Відмова органів державної влади, органів місцевого самоврядування, об'єднань громадян, підприємств, установ, організацій незалежно від форми власності, їх посадових і службових осіб від співпраці, а також умисне приховування або надання неправдивих даних, будь-яке незаконне втручання

об'єднання громадян, підприємства, установи, організації незалежно від **організаційно-правової форми та** форми власності, посадові та службові особи, до яких звернувся Уповноважений, зобов'язані співпрацювати з ним і подавати йому необхідну допомогу, зокрема:

1) забезпечувати доступ до матеріалів і документів, у тому числі на засадах, визначених законодавчими актами щодо захисту інформації з обмеженим доступом;

2) надавати інформацію і давати пояснення стосовно фактичної і правової підстави своїх дій та рішень;

3) розглядати пропозиції Уповноваженого щодо поліпшення їх діяльності у сфері захисту прав і свобод людини і громадянина та у місячний строк з дня одержання пропозицій надавати вмотивовану письмову відповідь на них.

Державні органи, органи місцевого самоврядування, об'єднання громадян, підприємства, установи, організації незалежно від організаційно-правової форми та форми власності, посадові та службові особи, до яких звернувся Уповноважений, зобов'язані надати йому запитовану інформацію протягом 10 робочих днів з дня надходження запиту Уповноваженого, або в інший строк, встановлений у запиті.

Умисне приховування або надання неправдивих даних, будь-яке незаконне втручання державних органів, органів місцевого самоврядування, об'єднань громадян, підприємств, установ, організацій незалежно від організаційно-правової форми та форми власності, їх

<p>в діяльність Уповноваженого з метою протидії тягнуть за собою відповідальність згідно з чинним законодавством.</p>	<p>посадових і службових осіб в діяльність Уповноваженого тягнуть за собою відповідальність згідно з чинним законодавством.</p>
<p style="text-align: center;">Розділ VI ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ</p>	<p style="text-align: center;">Розділ VII ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ</p>
<p>1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування. 2. Кабінету Міністрів України до 1 лютого 1998 року: подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законодавчих актів України у відповідність із Законом України "Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини"; привести рішення Уряду України у відповідність із цим Законом; забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади України нормативних актів, що суперечать цьому Закону.</p>	
	<p style="text-align: center;">ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ</p>
	<p>До приведення законодавства України у відповідність із цим Законом закони України та інші нормативно-правові акти застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.</p>
<p style="text-align: center;">Закон України “Про оперативно-розшукову діяльність” 18.02.1992 № 2135-XII</p>	
<p>Стаття 9. Гарантії законності під час здійснення</p>	<p>Стаття 9. Гарантії законності під час здійснення</p>

<p>оперативно-розшукової діяльності</p> <p>...</p> <p>Громадяни України та інші особи мають право у встановленому законом порядку одержати від органів, на які покладено здійснення оперативно-розшукової діяльності, письмове пояснення з приводу обмеження їх прав і свобод та оскаржити ці дії.</p>	<p>оперативно-розшукової діяльності</p> <p>...</p> <p>Громадяни України та інші особи мають право у встановленому законом порядку одержати від органів, на які покладено здійснення оперативно-розшукової діяльності, письмове пояснення з приводу обмеження їх прав і свобод та оскаржити ці дії.</p> <p>Уповноважений Верховної Ради України з прав людини за зверненнями громадян України та інших осіб перевіряє додержання їхніх прав і свобод людини і громадянина органами, на які покладено здійснення оперативно-розшукової діяльності.</p> <p>Уповноважений Верховної Ради України з прав людини в межах своєї компетенції має право на ознайомлення у необхідних випадках з матеріалами оперативно-розшукової справи.</p> <p>Доступ Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини до інформації з обмеженим доступом здійснюється в порядку, встановленому законом.</p>
<p>Закон України “Про державну таємницю” від 21.01.1994 № 3855-ХІІ</p>	
<p>Стаття 27. Доступ громадян до державної таємниці</p> <p>...</p> <p>Президентові України, Голові Верховної Ради України, Прем'єр-міністрові України та іншим членам Кабінету Міністрів України, Голові Верховного Суду, Голові Конституційного Суду України, Генеральному прокурору,</p>	<p>Стаття 27. Доступ громадян до державної таємниці</p> <p>...</p> <p>Президентові України, Голові Верховної Ради України, Прем'єр-міністрові України та іншим членам Кабінету Міністрів України, Голові Верховного Суду, Голові Конституційного Суду України, Генеральному прокурору,</p>

<p>Голові Служби безпеки України, Голові та іншим членам Рахункової палати, народним депутатам України, Директору Бюро економічної безпеки України доступ до державної таємниці усіх ступенів секретності надається за посадою після взяття ними письмового зобов'язання щодо збереження державної таємниці.</p>	<p>Голові Служби безпеки України, Голові та іншим членам Рахункової палати, народним депутатам України, Уповноваженому Верховної Ради України з прав людини, Директору Бюро економічної безпеки України доступ до державної таємниці усіх ступенів секретності надається за посадою після взяття ними письмового зобов'язання щодо збереження державної таємниці.</p> <p>...</p>
<p>Закон України “Про звернення громадян” від 02.10.1996 № 393/96-ВР</p>	
<p>Стаття 12. Сфера застосування цього Закону</p> <p>Дія цього Закону не поширюється на порядок розгляду заяв і скарг громадян, встановлений кримінальним процесуальним, цивільно-процесуальним, трудовим законодавством, законодавством про захист економічної конкуренції, законами України <u>"Про судоустрій і статус суддів"</u> та <u>"Про доступ до судових рішень"</u>, <u>Кодексом адміністративного судочинства України</u>, законами України <u>"Про запобігання корупції"</u>, <u>"Про виконавче провадження"</u>.</p> <p><i>Відсутня</i></p>	<p>Стаття 12. Сфера застосування цього Закону</p> <p>Дія цього Закону не поширюється на порядок розгляду заяв і скарг громадян, встановлений кримінальним процесуальним, цивільно-процесуальним, трудовим законодавством, законодавством про захист економічної конкуренції, законами України <u>"Про судоустрій і статус суддів"</u> та <u>"Про доступ до судових рішень"</u>, <u>Кодексом адміністративного судочинства України</u>, законами України <u>"Про запобігання корупції"</u>, <u>"Про виконавче провадження"</u>.</p> <p>Порядок подання та розгляду звернень до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини щодо порушення прав і свобод людини і громадянина передбачений Законом України "Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини".</p>
<p>Закон України "Про державну охорону органів державної влади України та посадових осіб" від 04.03.1998 № 160/98-ВР</p>	
<p>Стаття 4. Державна охорона органів державної влади</p>	<p>Стаття 4. Державна охорона органів державної влади</p>

<p>України</p> <p>Державна охорона здійснюється щодо: Верховної Ради України; Кабінету Міністрів України; Конституційного Суду України; Верховного Суду.</p>	<p>України</p> <p>Державна охорона здійснюється щодо: Верховної Ради України; Кабінету Міністрів України; Конституційного Суду України; Верховного Суду; Секретаріату Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.</p>
<p>Стаття 6. Забезпечення безпеки посадових осіб</p> <p>У місцях постійного і тимчасового перебування забезпечується безпека:</p> <p>Голови Верховної Ради України; Прем'єр-міністра України; Голови Конституційного Суду України; Голови Верховного Суду; Першого заступника Голови Верховної Ради України; Першого віце-прем'єр-міністра України; Міністра закордонних справ України; Генерального прокурора; Міністра оборони України; заступника Голови Верховної Ради України.</p> <p>Протягом строку повноважень зазначених у цій статті посадових осіб також забезпечується безпека членів їхніх сімей, які проживають разом з ними або супроводжують їх.</p> <p>Після припинення повноважень зазначені посадові особи забезпечуються державною охороною протягом одного року, крім випадків набрання законної сили обвинувальним вироком щодо них.</p>	<p>Стаття 6. Забезпечення безпеки посадових осіб</p> <p>У місцях постійного і тимчасового перебування забезпечується безпека:</p> <p>Голови Верховної Ради України; Прем'єр-міністра України; Голови Конституційного Суду України; Голови Верховного Суду; Першого заступника Голови Верховної Ради України; Першого віце-прем'єр-міністра України; Міністра закордонних справ України; Генерального прокурора; Міністра оборони України; заступника Голови Верховної Ради України; Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.</p> <p>Протягом строку повноважень зазначених у цій статті посадових осіб також забезпечується безпека членів їхніх сімей, які проживають разом з ними або супроводжують їх.</p> <p>Після припинення повноважень зазначені посадові особи забезпечуються державною охороною протягом одного року,</p>

	крім випадків набрання законної сили обвинувальним вироком щодо них.
<p>Стаття 9. Об'єкти, щодо яких здійснюється державна охорона</p> <p>Державна охорона здійснюється щодо будинків, де працюють Верховна Рада України, Президент України, Кабінет Міністрів України, Конституційний Суд України, Верховний Суд, споруд і спеціальних транспортних засобів, що перебувають в їх користуванні, інших місць постійного і тимчасового перебування осіб, які охороняються відповідно до цього Закону, важливих державних об'єктів та прилеглих до них територій і акваторій, визначених Президентом України.</p> <p>До будинків, де працюють Верховна Рада України, Президент України, Кабінет Міністрів України, а також будинків, де працюють інші органи державної влади України, щодо яких здійснюється державна охорона згідно з цим Законом, не допускаються особи з холодною чи вогнепальною зброєю (крім осіб, які відповідно до цього Закону здійснюють державну охорону відповідного будинку), а також особи з вибуховими речовинами, засобами підриву, боєприпасами всіх видів і зразків, навчальними або імітаційними боєприпасами, легкозаймистими рідинами чи займистими твердими речовинами, піротехнічними засобами.</p>	<p>Стаття 9. Об'єкти, щодо яких здійснюється державна охорона</p> <p>Державна охорона здійснюється щодо будинків, де працюють Верховна Рада України, Президент України, Кабінет Міністрів України, Конституційний Суд України, Верховний Суд, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, споруд і спеціальних транспортних засобів, що перебувають в їх користуванні, інших місць постійного і тимчасового перебування осіб, які охороняються відповідно до цього Закону, важливих державних об'єктів та прилеглих до них територій і акваторій, визначених Президентом України.</p> <p>До будинків, де працюють Верховна Рада України, Президент України, Кабінет Міністрів України, а також будинків, де працюють інші органи державної влади України, щодо яких здійснюється державна охорона згідно з цим Законом, не допускаються особи з холодною чи вогнепальною зброєю (крім осіб, які відповідно до цього Закону здійснюють державну охорону відповідного будинку), а також особи з вибуховими речовинами, засобами підриву, боєприпасами всіх видів і зразків, навчальними або імітаційними боєприпасами, легкозаймистими рідинами чи займистими твердими речовинами, піротехнічними засобами.</p>
<p>Закон України "Про охорону дитинства" від 26.04.2001 № 2402-III</p>	

<p><i>Відсутня</i></p>	<p>Стаття 2-1. Парламентський контроль за додержанням прав і свобод дитини</p> <p>Парламентський контроль за додержання прав і свобод дитини здійснюється Уповноваженим Верховної Ради України з прав людини.</p> <p>Для реалізації парламентського контролю призначається представник Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, до повноважень якого віднесено моніторинг додержання прав і свобод дитини.</p>
<p>Закон України “Про міжнародні договори України” від 29.06.2004 № 1906-IV</p>	
<p>...</p> <p>3. Пропозиції щодо укладення міжнародних договорів України подаються Міністерством закордонних справ України.</p> <p>Інші центральні органи виконавчої влади та державні колегіальні органи, а також Верховний Суд, Національний банк України, Офіс Генерального прокурора подають пропозиції щодо укладення міжнародних договорів України разом з Міністерством закордонних справ України. Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні державні адміністрації подають пропозиції щодо укладення міжнародних договорів України через Міністерство закордонних справ України, інший центральний орган виконавчої влади, до компетенції якого належать питання, які пропонуються для врегулювання міжнародним договором.</p> <p>...</p>	<p>...</p> <p>3. Пропозиції щодо укладення міжнародних договорів України подаються Міністерством закордонних справ України.</p> <p>Інші центральні органи виконавчої влади та державні колегіальні органи, а також Верховний Суд, Національний банк України, Офіс Генерального прокурора, Уповноважений Верховної Ради України з прав людини подають пропозиції щодо укладення міжнародних договорів України разом з Міністерством закордонних справ України. Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні державні адміністрації подають пропозиції щодо укладення міжнародних договорів України через Міністерство закордонних справ України, інший центральний орган виконавчої влади, до компетенції якого належать питання, які пропонуються для врегулювання міжнародним договором.</p> <p>...</p>

Закон України “Про Державний реєстр виборців” від 22.02.2007 № 698-V

Стаття 30. Використання статистичної інформації

...

2. Президент України, Верховна Рада України, Кабінет Міністрів України, інший центральний орган виконавчої влади може звернутися до розпорядника Реєстру щодо надання статистичної інформації про кількісні характеристики виборчого корпусу на підставі відомостей Реєстру. Розпорядник Реєстру надає необхідну статистичну інформацію у строк, визначений у зверненні або узгоджений з органом, який звернувся із запитом.

...

Стаття 30. Використання статистичної інформації

...

2. Президент України, Верховна Рада України, **Уповноважений Верховної Ради України з прав людини**, Кабінет Міністрів України, інший центральний орган виконавчої влади може звернутися до розпорядника Реєстру щодо надання статистичної інформації про кількісні характеристики виборчого корпусу на підставі відомостей Реєстру. Розпорядник Реєстру надає необхідну статистичну інформацію у строк, визначений у зверненні або узгоджений з органом, який звернувся із запитом.

...

**Закон України “Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності”
від 05.04.2007 № 877-V**

Стаття 6. Позапланові заходи зі здійснення державного нагляду (контролю)

1. Підставами для здійснення позапланових заходів є:

...

Відсутня

Стаття 6. Позапланові заходи зі здійснення державного нагляду (контролю)

1. Підставами для здійснення позапланових заходів є:

...

звернення Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини про перевірку суб'єктів господарювання у відповідній сфері державного нагляду (контролю) у зв'язку з виявленими порушеннями прав людини і громадянина;

Закон України "Про Регламент Верховної Ради України" від 10.02.2010 № 1861-VI

Стаття 111. Висновок головного комітету щодо законопроектів

1. За наслідками підготовки законопроекту до розгляду в першому читанні головний комітет ухвалює висновок, який має містити:

1) пропозицію про прийняття Верховною Радою щодо відповідного законопроекту (кожного з альтернативних законопроектів у разі їх внесення) одного з рішень, передбачених статтею 114 цього Регламенту, та обґрунтування такої пропозиції;

2) пропозицію щодо перенесення розгляду законопроекту (в разі необхідності).

2. У разі розгляду альтернативних законопроектів головний комітет може внести пропозицію про попереднє визначення Верховною Радою основних положень, принципів, критеріїв та структурних частин законопроекту, на яких має ґрунтуватися відповідний законопроект.

3. У разі якщо законопроект потребує фінансово-економічного обґрунтування, до висновку головного комітету обов'язково додається висновок комітету, до предмета відання якого належать питання бюджету, щодо повноти та достовірності такого обґрунтування. Головний комітет може тако; долучити одержані висновки Кабінету Міністрів України та інших комітетів з цього питання.

Відсутня.

Стаття 111. Висновок головного комітету щодо законопроектів

1. За наслідками підготовки законопроекту до розгляду в першому читанні головний комітет ухвалює висновок, який має містити:

1) пропозицію про прийняття Верховною Радою щодо відповідного законопроекту (кожного з альтернативних законопроектів у разі їх внесення) одного з рішень, передбачених статтею 114 цього Регламенту, та обґрунтування такої пропозиції;

2) пропозицію щодо перенесення розгляду законопроекту (в разі необхідності).

2. У разі розгляду альтернативних законопроектів головний комітет може внести пропозицію про попереднє визначення Верховною Радою основних положень, принципів, критеріїв та структурних частин законопроекту, на яких має ґрунтуватися відповідний законопроект.

3. У разі якщо законопроект потребує фінансово-економічного обґрунтування, до висновку головного комітету обов'язково додається висновок комітету, до предмета відання якого належать питання бюджету, щодо повноти та достовірності такого обґрунтування. Головний комітет може тако; долучити одержані висновки Кабінету Міністрів України та інших комітетів з цього питання.

3-1. У разі якщо законопроект впливає на права і свободи людини і громадянина, до висновку головного

4. Якщо у висновках комітетів, яким Верховною Радою було доручено попередній розгляд законопроекту, є розбіжності, головний комітет вживає заходів щодо їх врегулювання. Питання, стосовно яких комітетами не досягнуто згоди, вносяться на розгляд Верховної Ради.

Стаття 208. Порядок призначення на посаду та звільнення з посади Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини

1. Відповідно до пункту 17 частини першої статті 85 Конституції України Верховна Рада призначає на посаду і звільняє з посади Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

2. Кандидатуру на посаду Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини пропонує Верховній Раді Голова Верховної Ради України з дотриманням вимог Закону України "Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини".

3. Комітет, до предмета відання якого належить питання додержання прав і свобод людини і громадянина, подає своє рішення щодо кандидатів на посаду Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини. Рішення комітету та відомості про кандидатів на посаду Уповноваженого

комітету має бути наданий висновок Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

4. Якщо у висновках комітетів, яким Верховною Радою було доручено попередній розгляд законопроекту, є розбіжності, головний комітет вживає заходів щодо їх врегулювання. Питання, стосовно яких комітетами не досягнуто згоди, вносяться на розгляд Верховної Ради.

Стаття 208. Порядок призначення на посаду та звільнення з посади Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини

1. Відповідно до пункту 17 частини першої статті 85 Конституції України Верховна Рада призначає на посаду і звільняє з посади Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

2. **Пропозиції щодо кандидатур(и) на посаду Уповноваженого можуть бути внесені Головою Верховної Ради України, або не менше ніж тридцятьма народними депутатами України, або громадськими об'єднаннями, науковими установами, професійними організаціями в сфері забезпечення та захисту прав людини з дотриманням вимог Закону України "Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини".**

3. **Комітет, до предмета відання якого належить питання додержання прав і свобод людини і громадянина, не пізніше ніж за 60 днів до закінчення строку, на який було призначено Уповноваженого, або не пізніше ніж впродовж 10 днів з моменту припинення повноважень чи**

Верховної Ради України з прав людини, підготовлені з дотриманням вимог щодо відомостей про кандидата на посаду (частина друга статті 205 цього Регламенту), надаються народним депутатам не пізніше як за три дні до розгляду Верховною Радою питання про призначення Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Відсутня

звільнення Уповноваженого, утворює комісію для оцінки професійних якостей осіб, які висунуті на посаду Уповноваженого, проведення попереднього відбору та надання відповідних рекомендацій Верховній Раді України щодо призначення Уповноваженого (далі - конкурсна комісія).

До складу конкурсної комісії включаються представники громадських об'єднань, в тому числі правозахисних організацій, які систематично здійснюють захист прав людини і основоположних свобод, мають досвід співпраці із міжнародними правозахисними організаціями; представники наукового експертного середовища, та народні депутати України - представники Комітету.

Чисельний склад конкурсної комісії не може перевищувати 15 осіб. Порядок утворення конкурсної комісії та її діяльності визначається Положенням, яке затверджується Комітетом. Персональний склад комісії затверджується Комітетом.

За результатом розгляду конкурсною комісією кандидатур, поданих на посаду Уповноваженого, вона приймає рішення рекомендувати Верховній Раді України не більше трьох кандидата(ів) на посаду Уповноваженого.

Рішення конкурсної комісії має бути затверджено Комітетом. Рішення комітету та відомості про кандидатів на посаду Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, підготовлені з дотриманням вимог щодо відомостей про кандидата на посаду (частина друга статті 205 цього

4. Відомості про запропоновані кандидатури на посаду Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини (частина друга статті 205 цього Регламенту) публікуються в газеті "Голос України" не пізніше як за 10 днів до розгляду питання про призначення.

5. Обговорення кандидатур на посаду Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини проводиться в порядку, передбаченому частиною восьмою статті 205 цього Регламенту.

6. Звільнення з посади Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини здійснюється за поданням Голови Верховної Ради України за наявності рішення комітету, до предмета відання якого належить питання додержання прав і свобод людини і громадянина.

7. Рішення про призначення на посаду та звільнення з посади Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини приймається Верховною Радою відкритим голосуванням більшістю голосів народних депутатів від конституційного складу Верховної Ради.

8. Рішення про призначення на посаду та звільнення з посади Уповноваженого Верховної Ради України з прав

Регламенту), надаються народним депутатам не пізніше як за три дні до розгляду Верховною Радою питання про призначення Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

4. Відомості про запропоновані кандидатури на посаду Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини (частина друга статті 205 цього Регламенту) публікуються в газеті "Голос України" не пізніше як за 10 днів до розгляду питання про призначення.

5. Обговорення кандидатур на посаду Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини проводиться в порядку, передбаченому частиною восьмою статті 205 цього Регламенту.

6. Звільнення з посади Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини здійснюється за поданням Голови Верховної Ради України за наявності рішення комітету, до предмета відання якого належить питання додержання прав і свобод людини і громадянина. **Уповноважений, питання про звільнення якого розглядається, має право виступити перед Верховною Радою України на пленарному засіданні до розгляду питання про його звільнення.**

7. Рішення про призначення на посаду та звільнення з посади Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини приймається Верховною Радою **таємним** голосуванням більшістю голосів народних депутатів від конституційного складу Верховної Ради.

8. Рішення про призначення на посаду та звільнення з посади Уповноваженого Верховної Ради України з прав

<p>людини оформлюється відповідною постановою Верховної Ради.</p>	<p>людини оформлюється відповідною постановою Верховної Ради.</p>
<p>Стаття 232-3. Розгляд Верховною Радою щорічних та спеціальних доповідей Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.</p> <p>...</p> <p>4. Щорічна доповідь та спеціальна доповідь розглядаються на пленарному засіданні Верховної Ради в порядку, передбаченому частиною шостою статті 232-1 цього Регламенту.</p> <p>...</p>	<p>Стаття 232-3. Розгляд Верховною Радою щорічних та спеціальних доповідей Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.</p> <p>...</p> <p>4. Щорічна доповідь та спеціальна доповідь розглядаються на пленарному засіданні Верховної Ради в порядку, передбаченому частиною шостою статті 232-1 цього Регламенту. Під час розгляду щорічної та спеціальної (спеціальних) доповідей на пленарному засіданні Верховної Ради України Уповноважений має право виступити перед народними депутатами України.</p> <p>...</p>
<p>Закон України "Про Кабінет Міністрів України" від 27.02.2014 № 794-VII</p>	
<p>Стаття 32. Відносини Кабінету Міністрів України з Уповноваженим Верховної Ради України з прав людини</p> <p>1. Кабінет Міністрів України в межах, установлених законом, забезпечує Уповноваженому Верховної Ради України з прав людини доступ до актів та інших документів Кабінету Міністрів України, підвідомчих йому органів, підприємств, установ та організацій, сприяє йому в здійсненні визначених законом повноважень.</p> <p><i>Відсутня</i></p>	<p>1. Кабінет Міністрів України в межах, установлених законом, забезпечує Уповноваженому Верховної Ради України з прав людини доступ до актів та інших документів Кабінету Міністрів України, підвідомчих йому органів, підприємств, установ та організацій, сприяє йому в здійсненні визначених законом повноважень.</p> <p>1¹. Проекти актів Кабінету Міністрів, що стосуються прав і свобод людини і громадянина підлягають обов'язковому погодженню з Уповноваженим Верховної Ради України з прав людини у встановленому законом порядку.</p>

Закон України “Про запобігання корупції” від 14.10.2014 № 1700-VII

Стаття 3. Суб’єкти, на яких поширюється дія цього Закону

1. Суб’єктами, на яких поширюється дія цього Закону, є:

1) особи, уповноважені на виконання функцій держави або місцевого самоврядування:

а) ... Уповноважений Верховної Ради України з прав людини,...

Стаття 3. Суб’єкти, на яких поширюється дія цього Закону

1. Суб’єктами, на яких поширюється дія цього Закону, є:

1) особи, уповноважені на виконання функцій держави або місцевого самоврядування:

а) ... Уповноважений Верховної Ради України з прав людини, **його заступники та представники**,...

Стаття 51³. Повна перевірка декларацій

Примітка. Під службовими особами, які займають відповідальне та особливо відповідальне становище, в цій статті розуміються ... Уповноважений Верховної Ради України з прав людини,...

Стаття 51³. Повна перевірка декларацій

Примітка. Під службовими особами, які займають відповідальне та особливо відповідальне становище, в цій статті розуміються ... Уповноважений Верховної Ради України з прав людини, **його заступники та представники**, ...

Стаття 56. Спеціальна перевірка

Примітка. Під службовими особами, які займають відповідальне та особливо відповідальне становище, в цій статті розуміються ... Уповноважений Верховної Ради України з прав людини,...

Стаття 56. Спеціальна перевірка

Примітка. Під службовими особами, які займають відповідальне та особливо відповідальне становище, в цій статті розуміються ... Уповноважений Верховної Ради України з прав людини, **його заступники та представники**, ...

Закон України “Про державну службу” від 10.12.2015 № 889-VIII

Стаття 3. Сфера дії цього Закону

3. Дія цього Закону не поширюється на:

8) Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини **та його представників**;

Стаття 3. Сфера дії цього Закону

3. Дія цього Закону не поширюється на:

8) Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, **його заступників та представників**;

Закон України “Про судоустрій та статус суддів” від 02.06.2016 № 1402-VIII

Стаття 95-1. Конкурсна комісія

Стаття 95-1. Конкурсна комісія

<p>...</p> <p>3. Суб'єктами формування Конкурсної комісії є Рада суддів України, Рада прокурорів України, Рада адвокатів України та Національна академія правових наук України в особі Президії.</p> <p>4. До складу Конкурсної комісії входять:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) три особи з числа суддів або суддів у відставці, запропоновані Радою суддів України; 2) одна особа, запропонована Радою прокурорів України; 3) одна особа, запропонована Радою адвокатів України; 4) одна особа, запропонована Національною академією правових наук України в особі Президії. <p><i>Відсутня</i></p>	<p>...</p> <p>3. Суб'єктами формування Конкурсної комісії є Рада суддів України, Рада прокурорів України, Рада адвокатів України, Уповноважений Верховної Ради України з прав людини та Національна академія правових наук України в особі Президії.</p> <p>4. До складу Конкурсної комісії входять:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) три особи з числа суддів або суддів у відставці, запропоновані Радою суддів України; 2) одна особа, запропонована Радою прокурорів України; 3) одна особа, запропонована Радою адвокатів України; 4) одна особа, запропонована Національною академією правових наук України в особі Президії; 5) одна особа, запропонована Уповноваженим Верховної Ради України з прав людини.
<p>Закон України “Про Вищу раду правосуддя” від 21.12.2016 № 1798-VIII</p>	
<p>Стаття 42. Дисциплінарне провадження</p> <p>2. Дисциплінарні провадження щодо суддів здійснюють Дисциплінарні палати Вищої ради правосуддя.</p> <p>Дисциплінарне провадження розпочинається після отримання Вищою радою правосуддя скарги щодо дисциплінарного проступку судді, з повідомленням про</p>	<p>Стаття 42. Дисциплінарне провадження</p> <p>2. Дисциплінарні провадження щодо суддів здійснюють Дисциплінарні палати Вищої ради правосуддя.</p> <p>Дисциплінарне провадження розпочинається після отримання Вищою радою правосуддя скарги щодо дисциплінарного проступку судді, з повідомленням про</p>

<p>вчинення дисциплінарного проступку суддею (дисциплінарної скарги), поданої відповідно до Закону України "Про судоустрій і статус суддів", або за ініціативою Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя чи за зверненням Вищої кваліфікаційної комісії суддів України у випадках, визначених законом.</p> <p>Днем початку здійснення дисциплінарного провадження є день отримання Вищою радою правосуддя відповідної дисциплінарної скарги або день ухвалення Дисциплінарною палатою Вищої ради правосуддя рішення про відкриття відповідної дисциплінарної справи за власною ініціативою чи день отримання Вищою радою правосуддя відповідного звернення Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.</p> <p><i>Відсутній</i></p>	<p>вчинення дисциплінарного проступку суддею (дисциплінарної скарги), поданої відповідно до Закону України "Про судоустрій і статус суддів", або за ініціативою Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя чи за зверненням Вищої кваліфікаційної комісії суддів України у випадках, визначених законом.</p> <p>Днем початку здійснення дисциплінарного провадження є день отримання Вищою радою правосуддя відповідної дисциплінарної скарги або день ухвалення Дисциплінарною палатою Вищої ради правосуддя рішення про відкриття відповідної дисциплінарної справи за власною ініціативою чи день отримання Вищою радою правосуддя відповідного звернення Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.</p> <p>Дисциплінарна скарга, подана Уповноваженим Верховної Ради України з прав людини, розглядається першочергово.</p>
<p>Стаття 43. Попередня перевірка дисциплінарної скарги</p> <p>1. Дисциплінарний інспектор Вищої ради правосуддя, визначений автоматизованою системою розподілу справ для попередньої перевірки відповідної дисциплінарної скарги (дисциплінарний інспектор Вищої ради правосуддя - доповідач):</p> <p>1) вивчає дисциплінарну скаргу і перевіряє її</p>	<p>Стаття 43. Попередня перевірка дисциплінарної скарги</p> <p>1. Дисциплінарний інспектор Вищої ради правосуддя, визначений автоматизованою системою розподілу справ для попередньої перевірки відповідної дисциплінарної скарги (дисциплінарний інспектор Вищої ради правосуддя - доповідач):</p> <p>1) вивчає дисциплінарну скаргу і перевіряє її</p>

відповідність вимогам закону;

2) за наявності підстав, визначених пунктами 1, 4 і 5 частини першої статті 44 цього Закону, - залишає без розгляду та повертає дисциплінарну скаргу скаржнику;

3) за наявності підстав, визначених пунктами 2, 3 і 6 частини першої статті 44 цього Закону, - передає скаргу на розгляд Дисциплінарної палати для ухвалення рішення щодо залишення без розгляду та повернення її скаржнику або відкриття дисциплінарної справи;

4) за відсутності підстав для залишення без розгляду та повернення дисциплінарної скарги - протягом тридцяти днів з дня отримання такої скарги готує матеріали з пропозицією про відкриття або про відмову у відкритті дисциплінарної справи. Цей строк може бути продовжений дисциплінарним інспектором, але у разі обґрунтованої потреби додаткової перевірки дисциплінарної скарги не більш як на п'ятнадцять днів.

2. Висновок дисциплінарного інспектора Вищої ради правосуддя - доповідача разом із дисциплінарною скаргою та зібраними у процесі попередньої перевірки матеріалами передається на розгляд Дисциплінарної палати.

Відсутній

відповідність вимогам закону;

2) за наявності підстав, визначених пунктами 1, 4 і 5 частини першої статті 44 цього Закону, - залишає без розгляду та повертає дисциплінарну скаргу скаржнику;

3) за наявності підстав, визначених пунктами 2, 3 і 6 частини першої статті 44 цього Закону, - передає скаргу на розгляд Дисциплінарної палати для ухвалення рішення щодо залишення без розгляду та повернення її скаржнику або відкриття дисциплінарної справи;

4) за відсутності підстав для залишення без розгляду та повернення дисциплінарної скарги - протягом тридцяти днів з дня отримання такої скарги готує матеріали з пропозицією про відкриття або про відмову у відкритті дисциплінарної справи. Цей строк може бути продовжений дисциплінарним інспектором, але у разі обґрунтованої потреби додаткової перевірки дисциплінарної скарги не більш як на п'ятнадцять днів.

2. Висновок дисциплінарного інспектора Вищої ради правосуддя - доповідача разом із дисциплінарною скаргою та зібраними у процесі попередньої перевірки матеріалами передається на розгляд Дисциплінарної палати.

Дисциплінарна скарга, подана Уповноваженим Верховної Ради України з прав людини, опрацьовується дисциплінарним інспектором першочергово та передається на розгляд Дисциплінарної палати невідкладно.

Стаття 48. Підготовка дисциплінарної справи до розгляду

1. Після відкриття дисциплінарної справи дисциплінарний інспектор Вищої ради правосуддя - доповідач здійснює підготовку справи до розгляду Дисциплінарною палатою, визначає свідків чи інших осіб, які підлягають виклику або запрошенню взяти участь у засіданні, та вчиняє інші дії, необхідні для розгляду справи Дисциплінарною палатою.

Відсутній

За результатами підготовки справи дисциплінарний інспектор Вищої ради правосуддя - доповідач готує висновок та не пізніше тридцяти днів з дня відкриття дисциплінарної справи передає його для розгляду Дисциплінарною палатою, а також повідомляє судді та скаржнику про наявність проекту такого висновку.

Суддя та скаржник мають право ознайомитися з проектом висновку дисциплінарного інспектора Вищої ради правосуддя - доповідача та матеріалами дисциплінарної справи в порядку, визначеному регламентом Вищої ради правосуддя.

3. Матеріали дисциплінарної справи надаються членам

Стаття 48. Підготовка дисциплінарної справи до розгляду

1. Після відкриття дисциплінарної справи дисциплінарний інспектор Вищої ради правосуддя - доповідач здійснює підготовку справи до розгляду Дисциплінарною палатою, визначає свідків чи інших осіб, які підлягають виклику або запрошенню взяти участь у засіданні, та вчиняє інші дії, необхідні для розгляду справи Дисциплінарною палатою.

Дисциплінарні справи, порушені за дисциплінарною скаргою Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, підлягають підготовці першочергово та невідкладно та вивчаються членами Дисциплінарної палати у найкоротший строк.

За результатами підготовки справи дисциплінарний інспектор Вищої ради правосуддя - доповідач готує висновок та не пізніше тридцяти днів з дня відкриття дисциплінарної справи передає його для розгляду Дисциплінарною палатою, а також повідомляє судді та скаржнику про наявність проекту такого висновку.

Суддя та скаржник мають право ознайомитися з проектом висновку дисциплінарного інспектора Вищої ради правосуддя - доповідача та матеріалами дисциплінарної справи в порядку, визначеному регламентом Вищої ради правосуддя.

3. Матеріали дисциплінарної справи надаються членам

Дисциплінарної палати для вивчення.	Дисциплінарної палати для вивчення.
Закон України “Про розвідку” від 17.09.2020 № 912-IX	
<p>Стаття 53. Особливості здійснення парламентського контролю за розвідкою</p> <p>...</p> <p>4. Контроль за використанням коштів державного бюджету розвідувальними органами або іншими суб'єктами розвідувального співтовариства, якщо таке використання пов'язане з їх залученням до виконання розвідувальних завдань, а також за дотриманням ними законодавства під час здійснення операцій з бюджетними коштами здійснюється Рахунковою палатою (державний зовнішній фінансовий контроль). Для здійснення державного зовнішнього фінансового контролю з числа членів Рахункової палати створюється спеціальна група.</p> <p><i>Відсутня</i></p>	<p>Стаття 53. Особливості здійснення парламентського контролю за розвідкою</p> <p>...</p> <p>4. Контроль за використанням коштів державного бюджету розвідувальними органами або іншими суб'єктами розвідувального співтовариства, якщо таке використання пов'язане з їх залученням до виконання розвідувальних завдань, а також за дотриманням ними законодавства під час здійснення операцій з бюджетними коштами здійснюється Рахунковою палатою (державний зовнішній фінансовий контроль). Для здійснення державного зовнішнього фінансового контролю з числа членів Рахункової палати створюється спеціальна група.</p> <p>Уповноважений Верховної Ради України з прав людини за зверненнями громадян України та інших осіб перевіряє додержання їхніх прав і свобод людини і громадянина органами, на які покладено здійснення розвідувальної діяльності.</p> <p>Уповноважений Верховної Ради України з прав людини в межах своєї компетенції має право на ознайомлення у необхідних випадках з матеріалами розвідувальної справи.</p>

	<p>Доступ Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини до інформації з обмеженим доступом здійснюється в порядку, встановленому законом.</p>
<p>Закон України “Про соціальний і правовий захист осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, та членів їхніх сімей” від 26.01.2022 № 2010-IX</p>	
<p>Стаття 3. Прийняття рішень з питань встановлення факту позбавлення особи особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України</p> <p>3. До складу Комісії входять:</p> <p>9) представник Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини;</p>	<p>Стаття 3. Прийняття рішень з питань встановлення факту позбавлення особи особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України</p> <p>3. До складу Комісії входять:</p> <p>9) заступник Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини;</p>